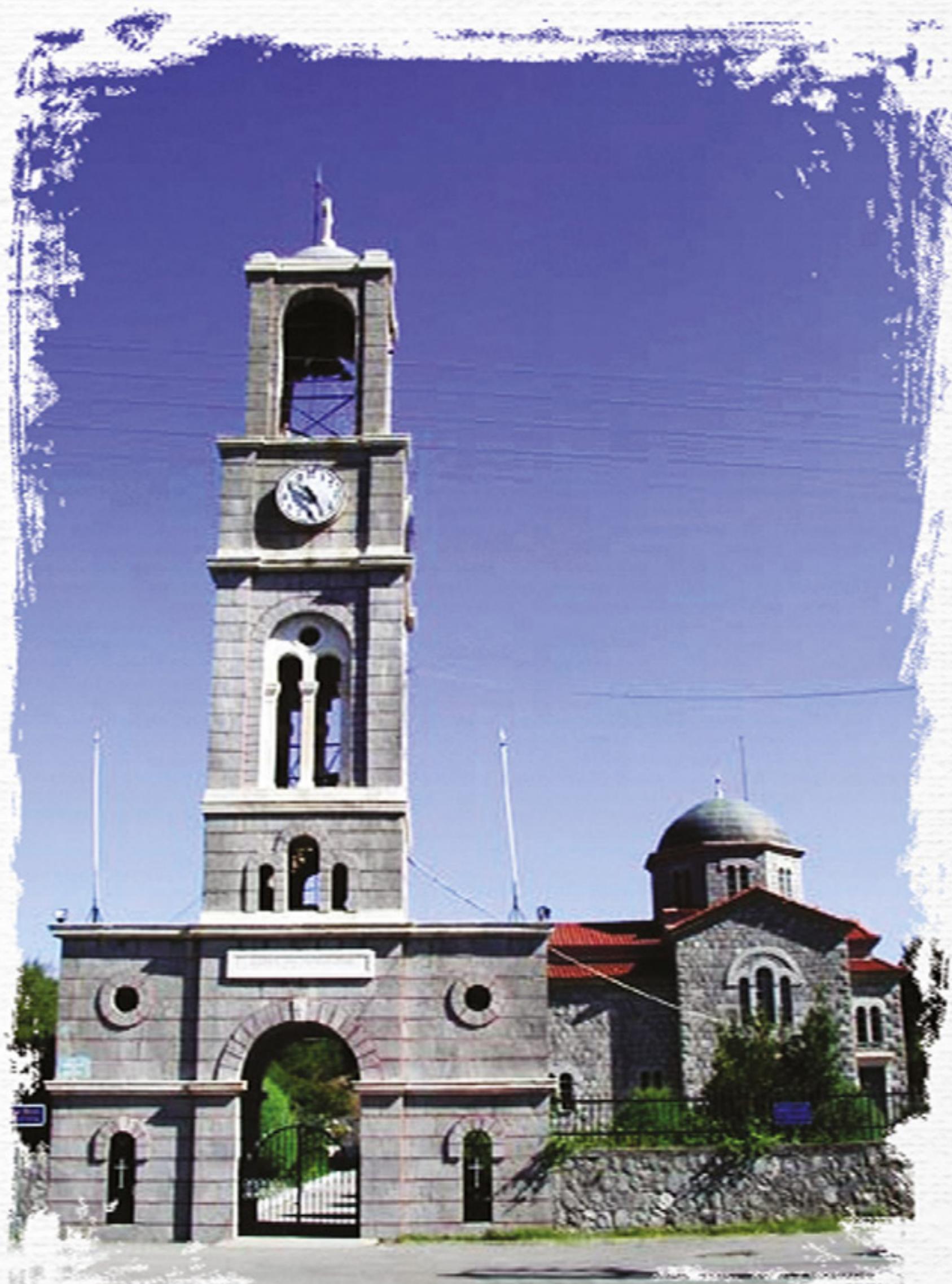

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΝΥΜΦΑΣΙΩΝ

"Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

No 115 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 2016

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΝΥΜΦΑΣΙΑΣ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΝΥΜΦΑΣΙΩΝ

«Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Έτος ιδρύσεως 1934 | Αριθμός Τεύχους 115, Ιανουάριος – Ιούλιος 2016

Διοικητικό Συμβούλιο 2015 - 2017

Πρόεδρος

Γιώργος Παπαδάκης, τηλ.: 6937 165472
Δ/νση: Ύδρας 5, Αργυρούπολη 16451

Αντιπρόεδρος

Λεωνίδης Γιαννημάρας,
τηλ.: 6974 630777

Γραμματέας

Χρήστος Παλούκος,
τηλ.: 6970 024886

Ταμίας

Στάθης Παναγόπουλος,
τηλ.: 6938 854947

Σύμβουλοι

Κωνσταντίνα Κουντάνη, τηλ.: 6938 039072
Βασίλης Αρβανίτης, τηλ.: 6974 717284
Βούλα Ζαχαροδήμου, τηλ.: 6977 966020

Εκπρόσωπος Συλλόγου Νυμφασίας:

Τριαντάφυλλη Κουντάνη,
τηλ.: 6948 273058

Αριθμοί Λογαριασμών για Συνδρομές

Εσωτερικός

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, IBAN: GR90 0171 0400 0060 4012 3055 857
ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ: ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK, IBAN: GR58 0260 4050 0004 7020 0204 556
ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ: ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, IBAN: GR47 0140 1120 1120 0210 1113 688
ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ: ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΝΙΚΗ, IBAN: GR26 0110 6880 0000 68830 109 291
ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ: ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Εξωτερικός (Foreign currency account)

ALPHA BANK GREECE, BANK ACCOUNT: 375 01 51 00 00 1237,
Beneficiary: GEORGIOS PAPADAKIS

Υπεύθυνοι της όλης του εντημερωτικού τεύχους

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

Οι επανόμικας αρθρογραφούντες

Θέρματα Νυμφασίας

Εκπρόσωπος Συλλόγου Νυμφασίας: Φιλιώ Κουντάνη
Πρόεδρος: Παπαδάκης Γιώργος

Παρακαλούμε όπως εντημερώνετε, για όλα τα νέα σας (προσωπικά, συλλογικά ή κοινωνικά), οποιοδήποτε από τα μέλη του ΔΣ και την εκπρόσωπο της Νυμφασίας.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πολλές έξαφνες απώλειες αγαπημένων πατριωτών, γέμισαν με θλίψη το χωρίό μας. Η καθημερινότητα μας θα φτωχύνει, με τις απουσίες τους. Ο λόνος των οικογενειών τους, καταλάγαιας λίγο από την παρουσία όλων μας, στους αποχαιρετισμούς τους.

Ήταν όμορφο και συγκινητικό, που πολλοί συμπατριώτες μας και φίλοι, κατέφεραν και ήρθαν στις κοπές των πρωτοχρονιάτικων πιτών του συλλόγου σε Αθήνα και Νυμφασία, αλλά και στην εκδήλωση στο Θησείο.

Πατριώτες που είχαμε να τους δούμε καιρό, μας χαροποίησαν με την παρουσία τους. Και έτσι πρέπει να συνεχίσουμε, να βρισκόμαστε όποτε μας δίνεται η ευκαιρία.

Το καλοκαίρι, είναι μπροστά μας. Θα έχουμε πάλι την ευκαιρία να συναντηθούμε και να «εκπολιτιστούμε» με τις ποικίλες εκδηλώσεις, που θα διοργανωθούν.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς,

Η συντακτική επιτροπή.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΝΕΑ

ΚΟΠΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Την Κυριακή 10 Ιανουαρίου 2016, πραγματοποιήθηκε η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του συλλόγου, στην φιλόξενη αίθουσα του Μεράπειου Ιδρύματος, κάτια από την Ακρόπολη στην οδό Διονυσίου Αρεοπαγίτου όπου τα έσοδα διετέθηκαν για φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Η προσέλευση των μελών και φιλων του συλλόγου μας, ήταν μεγάλη και το κρύο πρωνό με το φιλόβροχο αντισταθμίστηκε από τα ζεστά χαρόγελα τις ευχές και την αγάπη, που ανταλλάσσαμε όλοι, μεταξύ μας.

Εκ μέρους του Δ.Σ. του συλλόγου, ο Γιώργος Παπαδάκης καλωσόρισε τους παρευρισκόμενους, τους ευχήθηκε χρόνια πολλά και οι ελπίδες, υποσχέσεις και προσδοκίες που φέρουν η νέα χρονιά να πραγματοπιθουνόνται όλες στο ακέραιο, μαζί με υγεία, αγάπη και ελπίδα.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με το απολυτικό της Αγίας Τριάδος, όπου το έφαγαν οι κκ. Δημήτρης Κ. Παναγόπουλος, Άριστος Χαραλαμπόπουλος και Γιάννης Αγγ. Πετρόπουλος.

Την εκδήλωση τίμησαν επίσης με την παρουσία τους οι παρακάτω:

► Ο κ. Αντένιος Ζαφειρόπουλος από την Πανελλήνια Ένωση Αρκάδων, όπου έδωσε τις ευχές του, στους παρευρισκόμενους και στον σύλλογο και τόνισε την αναγκαιότητα συστεματικής γύρω από τους συλλόγους.

► Ο κ. Πλέσσας Παναγιώτης, Πρόεδρος της Παναγορτσινακής Ένωσης, ο οποίος στον χαιρετισμό που απηύθυνε και αφού είπε τις εγκάρδιες ευχές του, τόνισε μεταξύ των άλλων, ότι οι σύλλογοι είναι το φωτιστό κύτταρο των χωριών μας, πρέπει να τους αγκαλιάσουμε, να συμμετέχουμε σε όλα από τις εκλογές μέχρι όλες τις εκδηλώσεις τους.

► Ο κ. Παναγιώτης Παπαδέλλας, Πρόεδρος του Συλλόγου των Απανταχού Βυτινάιων, ευχήθηκε καλή χρονιά με υγεία και τύχη και είπε μεταξύ των άλλων για τους πατροπαράδοτους δεσμούς της Βυτίνας με την Νυμφασία, διαπιστώσεις την αδιαφορία που υπάρχει στα συλλογικά και λόγω της κρίσης, τόνισε ότι η Γορτυνία έχει φθίνοντα πληθυσμιακή ανάπτυξη μαζί με έντονη αστικοποίηση, συνεπώς πρέπει διαπρηθούν οι δεσμοί με την ιδιαίτερη πατρίδα μας, μέσω των συλλόγων.

Ο Πρόεδρος των Συλλόγων των Απανταχού Παναγιτσιωτών, κ. Μιχάλης Αντωνόπουλος και ο Ταμίας κ. Γεώργιος Θλιβέρης, ο κ. Μιχάλης Αντωνόπουλος, εκτός από τις εγκάρδιες ευχές του για καλή χρονιά, ευχήθηκε κάθε επιτυχία στο νέο Δ.Σ. του συλλόγου μας καθώς επίσης και η νέα χρονιά να είναι η τελευταία των θυσιών που υπομένει η πατρίδα μας.

Στην συνέχεια ο Γιώργος Παπαδάκης αναφέρθηκε στην δωρεά του σημαντικό

ποσού των 5.700€ από τον κ. **Χρήστο** **Καρατασάκη** του **Παντελή**, αποκλειστικά διάφορες θέσεις. Όλα αυτά τα χρόνια με την για την κατασκευή της βιβλιοθήκης του συμμετοχή του στο Δ.Σ. του συλλόγου μας, χωρίου μας. Για αυτή την πρασφορά του, ο σύλλογος συνέδρομε ώστε να εκτελεστούν κ. **Καρατασάκης** ανακηρύχθηκε **Ενεργέτης του Συλλόγου**, όπως προβλέπεται από το καταστατικό του συλλόγου. Η δωρεά του αυτή, κατόπιν επιθυμίας του, δόθηκε στην μνήμη της συζύγου του **Κατίνας** και των γονέων του **Παντελή** και **Ελισάβετ**. Στον χώρο του Σχολείου αναρτήθηκε αναμνηστική πλάκα, τιμώντας την προσφορά του Ενεργέτη και την μνήμη των προσφιλών του προσώπων.

Επίσης αναφέρθηκε στην ανακήρυξη του αείμνηστου **Παλούκου**, ως **Διερητή του Συλλόγου**, όπως επίσης προβλέπεται από το καταστατικό του συλλόγου ο οποίος μέσω του εκτελεστή της επιθυμίας του, ανψιού του, **Θεόδωρου Παλούκου**, δώρισε αξέλογα και σπάνια βιβλία στην νέα βιβλιοθήκη του χωρίου μας.

Κατόπιν ο **Γιώργος Παπαδάκης**, εντυμέρως για την ανακήρυξη των **Επίτιμων Προέδρων του Συλλόγου** κ. **Τρύφωνα Αθανασιάδη** και **Τριαντάφυλλου Λατάνη**, από την πράττουσα της Γενικής συνέλευσης της 5 Απριλίου 2015, όπως επικυρώθηκε από το Δ.Σ., ως εξής:

“Ο αείμνηστος **Τρύφωνας Αθανασιάδης**, που τον αποχαρτείσαμε πρόσφατα, είχε διετέλεσε πρόεδρος του συλλόγου την διετία 1979-1981, με πολλές και αποτελεσματικές δράσεις, όπως την απόκτηση γραφείου του συλλόγου μας στην Αθήνα καθώς και με ενέργειες του, μεγάλως η πλατεία του χωρίου μας, με την προσάρτηση επιπλέον οικοπέδου. Επαναπροσδιόρισε τις αξεις της συλλογικής αλληλεγγύης, όντας άνθρωπος με έντονο το στοιχείο του πατριωτισμού, ακούραστος εργάτης της προϊόντος και άξιος συνεχιστής της πολιτιστικής παράδοσης του τόπου μας.

Σας παρακαλώ όπως τιμήσουμε τον εκλεπόντα επίτιμο πρόεδρο όρθιοι, τηρώντας **ενός λεπτού σιγή** στη μνήμη του.

Σειρά έχει η τιμητική διάκριση του **Τριαντάφυλλου Λατάνη**, ως επίτιμου προέδρου του συλλόγου. Ο κ. **Λατάνης** διετέλεσε πρόεδρος του συλλόγου από το 1993 έως το 2015, για 22 χρόνια, έχοντας

υπηρετήσει τον σύλλογο και πριν το 1993, από την για την κατασκευή της βιβλιοθήκης του συμμετοχή του στο Δ.Σ. του συλλόγου μας, χωρίου μας. Για αυτή την πρασφορά του, ο σύλλογος συνέδρομε ώστε να εκτελεστούν και οιλακτηρωθεύν πολλά και σημαντικά έργα στην Νυμφασία, όπως η ανάπλαση του Νεκροταφείου, η παιδική χαρά, ο οικισκός αποθήκη της Αγίας Τριάδας, κλπ. Επίσης, όλα αυτά τα χρόνια εκπονήθηκε και αξιοσημείωτο συγγραφικό έργο.

Ακοτεπόνητος, δραστήριος, ευαίσθητοποιημένος για όλα τα θέματα του χωριού και του συλλόγου, ο κ. **Λατάνης** τοποθέτησε όλα αυτά τα χρόνια, αρκετά ψηλά τον πάχη του συλλογικού έργου, δημιουργώντας έτσι μια συνεχή προσπάθεια σε αυτή την πρόκληση, για όλα τα επόμενα Διοικητικά Συμβούλια. Συνεχίζει και στέκεται διπλά μας, να μας συμβουλεύει και μας βοηθάει, αποδεικνύοντας συνεχώς την πατριωτική του αλληλεγγύη και το ίδρο του.

Ο κ. **Λατάνης**, ως πρεοβετής της Νυμφασίας και του Συλλόγου, εξακολουθεί να μας αντιπροσωπεύει ως **Αντιπρόεδρος Γορτυνίας** στην **Παναρκαδική Ομοσπονδία Ελλάδας**, ως **Ταμίας** στην **Παγγονοποτινιακή Ένωση** και ως μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου **Αρκάδων Χαλανδρίου**.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΛΑΤΑΝΗ.

“Κύριε Πρόεδρε του Συλλόγου μας, Κύριοι Σύμβουλοι του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου, Κύριε Πρόεδρε του Ιδρύματος Υποτροφιών Νυμφασίας, Αγαπητοί Συμπατριώτες και Συμπατρώτισσες, Αγαπητοί Προσκεκλημένοι μας,

Ως πρώτη Πρόεδρος του Συλλόγου Σας καλωσορίζω και εγώ στην πρότη γιορτή του χρόνου. Από τα βάθη της ψυχής μου σας εύχομαι Καλή Χρονιά. Να έχετε υγεία, αγάπη, Προσωπική και Οικογενειακή ευημερία. Ευχές για το νέο χρόνο στέλνω σε όλους τους συμπατριώτες που βρίσκονται στο Εσωτερικό αλλά και στο έξωτερικό.

Η μεγάλη τιμή που μου κάννατε Κύριε

Πρόεδρε να με ανακηρύξετε Επίτιμο Πρόεδρο του Συλλόγου με συγκινεί ιδιάτερα. Οι ευθύνες που μου δώσατε είναι μεγάλες. Σας δηλώνω ότι είμαι έθιμος να υπηρετήσω με συνέπεια και ευθύνη τα νέα μου καθήκοντα. Σας ευχαριστώ για την τιμή αυτή και σας υπόσχομαι ότι θα είμαι πάντα κοντά σας.

Έχω μάθει στη ζωή μου να εργάζομαι και να προσφέρω, όσο είναι δυνατόν, αυτό θα κάνω και τώρα. Δεν έκανα τύπο παραπάνω από ότι έκαναν και οι προηγούμενοι Πρόεδροι. Έκανα αυτό, που κάθε συμπατριώτης οφειλεί να κάνει για τον τόπο που του γέννησε.

Υπηρέτησα το Σύλλογο για 22 χρόνια ως Πρόεδρος και ήμουνα ο 17ος Πρόεδρος του στην ιστορία του Συλλόγου, καθώς και για πολλά άλλα χρόνια από διάφορες άλλες θέσεις. Το έργο του άλλα απέτα τα χρόνια είναι γνωστό και νομίζω δεν χρειάζεται να το αναφέρω.

Θέλω να ευχαριστήσω όλους τους άξιους συνεργάτες μου που με στήριξαν και συνεργαστήκαμε για το καλό του χωριού και του Συλλόγου. Μέλημα μας ήταν η ενότητα και η αδελφοσύνη μεταξύ μας και μεταξύ των κατοίκων του χωριού με σκοπό την προκοπή και την ανάπτυξη του.

Ευχαριστώ όλους σας και όλους τους συμπατριώτες για την εμπιστοσύνη στο πρόσωπό μου και δηλώνω ότι θα είμαι πάντα περάν, θα συνεχίσω να στηρίζω τις αρχές και τις αξίες του Συλλόγου.

Με την ευκαιρία της βράβευσης των νέων του χωριού μας, εύχομαι στους πινακούχους καλή σταδιοδρομία και στους νέους φοιτητές καλές σπουδές και στα νου τους να έχουν πάντα τη γη των πατέρων τους.

Εκφράζω τα συλλυπητήριά μου στους οικείους του αείμνηστου **Τρύφωνα Αθανασιάδη**, που ανακερύχθηκε σήμερα και αυτός **Επίτιμος Πρόεδρος του Συλλόγου**, ο οποίος αποτελεί παράδειγμα και υπόδειγμα για τις νεότερες γενεές και ιδιαίτερα για όσους νοιώθουν την ανάγκη να προσφέρουν στον τόπο τους με αιώνημα ευθύνης, αλληλεγγύης και ανιδιοτέλειας.

Ευχαριστώ επίσης τον αγωνιητό συμπατριώτη **μας κ. Χρήστο Παντελή Καρατασάκη** που μπροστείται μόνιμα στη μακρινή Αμερική για τη

μεγάλη προσφορά του με σκοπό την Οργάνωση και κατασκευή της βιβλιοθήκης του χωριού, καθώς και όλους όσους προσέφεραν βιβλία κατά καρούς για τον εμπλουτισμό της.

Ο Σύλλογος των Αιγαναρχών Νυμφασίων είναι η καρδιά των Νυμφασίων που οι χώροι της πρέπει να είναι γεροί και δυνατοί, σταθεροί και να μεταδίδουν το ελπιδοφόρο μήνυμα. Ο Σύλλογος είναι για όλους τους Νυμφασίων και όλοι οι Νυμφάσιοι μια ψυχή για τον τόπο μας.

Τελειώνοντας θέλω να ευχαριστήσω και πάλι τον Πρόεδρο και τα μέλη του Διοικ. Συμβουλίου του Συλλόγου για την ξεχωριστή αυτή τιμή που μου έκαναν και τους εύχομαι να έχουν αγάπη και ομόνοια μεταξύ τους και να εργάζονται για το καλό της ιδιαίτερης πατρίδας μας.

Καλή Χρονιά, Η αγάπη μας για τη Νυμφασία Μας Ενώνει και μας Οδηγεί. Ευχαριστώ.”

Ο κ. Συμεών Χρονόποιος, πρώτην Πρόεδρος του Συλλόγου, αφού ευχήθηκε για την νέα χρονιά έκανε έναν εγκάρδιο χαρτειομό και επανείσε το οπιμερινό Δ.Σ. του συλλόγου, δηλώνοντας την αλληλεγγύη του και ευχήθηκε στα μέλη του να σταθούν άξιοι συνεχιστές της πολιτιστικής παράδοσης του συλλόγου.

Ο κ. Κωνσταντίνος Τριανταφύλλου Γιαννημάρας, αφού ευχήθηκε για την καλή χρονιά, μεταξύ των άλλων, περιέγραψε τον συμβολισμό της κοινής της πάτας, όπου τεμνόμενη διαχωρίζει το παρελθόν με το μέλλον. Η αρχή είπε, έχει την μεγαλύτερη σημασία γιατί προσωνίζει ένα ελπιδοφόρο μέλλον για τον καθένα μας. Μεταξύ των

θεοποιηθεί ως Κρόνος (Χρόνος). Η αλληγορία αυτή σημαίνει ότι τα έργα καταξιώνονται στο πέρασμα του χρόνου και ο σύλλογος με την μεγάλη ιστορία του, πρέπει να προστεθεί για αυτή την καταξιώση.

Κατόπιν έλαβε χώρα η βράβευση των παρακάτω νέων του χωριού μας, αλλά και των φίλων της Νυμφασίας, με αλφαριθμητική σειρά εκφώνησης.

ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟΥ

- ▶ **Μαρία Αρπουγκρέν**, κόρη της Πηνελόπης Πετροπούλου, που έλαβε τον μεταπτυχιακό τίτλο στην Διοίκηση Υπηρεσιών (κατεύθυνση Επικοινωνία, Δημόσιες Σχέσεις και Διαφήμιση) από το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.
- ▶ **Α Θανασία Γιαννημάρα** του Τριαντάφυλλου και της αείμνηστης Θεοδώρας Αρχιτέκτων μηχανικού, για την απόκτηση του 2ου μεταπτυχιακού τίτλου «Περιβαλλοντολογικός σχεδιασμός πόλεων και κτηρίων» από το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.
- ▶ **Ειρηνέα Γιαννημάρα** του Τριαντάφυλλους και της αείμνηστης Θεοδώρας, για την απόκτηση μεταπτυχιακού τίτλου Msc. “In energy” από το Heriot-Watt University M. Βρεττανίας σε συνεργασία με ΑΤΕΙ Πειραιά.
- ▶ **Κωνσταντίνο Παναγόπουλο** του Δημητρίου, που έλαβε τον μεταπτυχιακό τίτλο Msc in Marine Surveying από το Middlesex University of London.

ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΠΤΥΧΙΟΥ

- ▶ **Ειρήνη Ε. Δέγκλερη** εγγονή της Δήμητρας Ν. Σιαρρέ, για την απόκτηση του διπλώματος σε Computer Science από το Πανεπιστήμιο Κρήτης.
- ▶ **Χριστίνα Ηλιοπούλου**, του Παναγιώτη και της Ευσταθίας για την απόκτηση πτυχίου από το Τμήμα Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Πατρών.

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΣΤΗΝ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- ▶ **Αλέξανδρος Γιανναγάς**, της Ανθούλας Γιαννημάρα και του Ιωάννη Γιανναγά, για την εισαγωγή του στο Τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.
- ▶ **Χριστίνα Ζαφειροπούλου** της Κοριακούλας Κουντάνη και του Γιώργου, για την εισαγωγή της, στη Σχολή Διοίκησης Επιχειρήσεων & Τουριστικών Επαγγελμάτων του ΤΕΙ Αθηνών.
- ▶ **Χριστίνα Καρπούρη**, της Ελένης Κόλλια, για την εισαγωγή της στο Τμήμα Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.
- ▶ **Γιώργος Πετρόπουλος** του Αγγελή, για την εισαγωγή του στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Στη συνέχεια έγινε το συμβολικό κόψιμο της πίτας του συλλόγου και το μοίρασμα των κομματιών σε όλους. Στο φλουρί αντιστοιχούσε ένα όμορφο χριστουγεννιάτικο χειροποίητο δάρω, προσφορά της Σχολής Αργυροχρυσούδιας Στεμνίτσας.

Τυχερή της πίτας, ήταν η κα Χαραλαμπία Χαρατσή, που της ευχόμαστε ολόψυχα, ότι είναι πάντα τυχερή και υγιής.

Τέλος μοιράστηκαν τα ημερολόγια του 2016 και το εξαμηνιαίο τεύχος.

20/1/2016

Με πρωτοβουλία των κατοίκων του χωριού Το Arcadia portal, τον χαρακτήρισε ως τον μας και με αφορμή την πρώτη χιονόπτωση μεγαλύτερο της Αρκαδίας. Μόλις ο του 2016, κατασκευάστηκε ένας μεγάλος χιονάνθρωπος ολοκληρώθηκε, άρχισε ο χορός χιονάνθρωπος πάνω από 2 μέτρα, στην πλατεία γύρω του, δημιουργώντας έτσι κέφι και χαρά στην καρδιά του χειμώνα.

ΚΟΠΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ ΣΤΗ ΝΥΜΦΑΣΙΑ

Στο τέλος Ιανουαρίου, στις 31 του μηνός, πραγματοποιήθηκε η κοπή της πίτας του συλλόγου στην Νυμφασία. Μια καταπληκτική ηλιόλουστη μέρα, συνόδευσε μια υπέροχη εκδήλωση, με πλήθης πατριωτών και φίλων να δίνουν το παρών. Η προετοιμασία ήταν εκτενής και η βαθύτερη των εθελοντών, ανεκτίμητη.

Η εκδήλωση άρχισε με λειτουργία από τους ιερείς, πατέρες Κωνσταντίνο, Χρήστο και Σεωτήριο. Ακολούθως ο πατέρας Κωνσταντίνος, σταύρωσε την πίτα.

Έκ μέρους του Δ.Σ. του συλλόγου, ο Γιώργος Παπαδάκης καλωσόρισε τους συμπατριώτες και τους φίλους και τους ευχήθηκε καλή χρονιά, μη υεία, αγάπη και τύχη.

Αμέσως μετά, κάλεσε τον Τοπικό Εκπρόσωπο της κοινότητας Νυμφασίας, κ. **Παναγιώτη Σπηλιώτη**, να λει τις ευχές του.

Ο κ. Σπηλιώτης αφού έδωσε τις ευχές του για την νέα χρονιά, τόνισε μεταξύ των άλλων, ότι αυτές τις μέρες οι σκέψεις όλων μας πρέπει να είναι στραμμένες στους συμπατριώτες μας εκείνους που βρίσκονται στο κρεβάτι του πάνου και σε αυτούς που είναι μακριά μας ξενιτεμένοι. Ευχήθηκε επίσης ταχεία ανάρρωση στον πράγμα Δήμαρχο Κωνσταντίνο Κουντάνη και να έχει

γρήγορη επιτροφή κοντά μας.

Κατόπιν ο **Γιώργος Παπαδάκης**, ευχαρίστησε τους παρακάτω τοπικούς παράγοντες, που τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση:

- Ιερέα του χωριού **Πατέρα Κωνσταντίνο Πισιμίση**.
- Ιερέα **Πατέρα Χρήστο Πετρόπουλο**.
- Ιερέα **Πατέρα Σεωτήριο Χούσο**
- **Σταύρο Παλαόκο, Τοπικό Εκπρόσωπο της Κοινότητας Παναγίτσας**
- **Δημήτριο Λυμπερόπουλο, πρώην Πρόεδρο της κοινότητας Νυμφασίας**
- **Βασιλική Παλαόκο, Πρόεδρο Συλλόγου Γονέων κ Κηδεμόνων Λικείου Βυτίνας**
- **Γιώργο Χαραλαμπόπουλο, Αντίδρο Συλλόγου Γονέων & Κηδεμόνων Δημοτικού σχολείου Βυτίνας**
- **Έφη Κουρεμένου – Χαραλαμποπούλου, Αντίδρο Συλλόγου Γονέων & Κηδεμόνων Γημνασίου Βυτίνας.**

Στην συνέχεια τον λόγο έλαβε ο κ. **Δημήτριος Λυμπερόπουλος**, πρώην Πρόεδρος της κοινότητας Νυμφασίας. Ο κ. **Λυμπερόπουλος**, έδωσε τις εγκάρδιες ευχές του για την νέα χρονιά και στην συνέχεια, είπε μεταξύ των άλλων, για την

σταδιακή απαξίωση των κοινωνικών θεομάρων.

Επισίνεσ τον κ. **Σπηλιώτη**, ότι παρόλη την έλλειψη των δημοτικών χρηματοδοτήσεων, κάνει ότι μπορεί για την κοινότητα μας, Τόνισε την αναγκαιότητα ουσιεύωσης γύρω από το σύλλογο, ως σταθερή αξία για την κοινότητα και τους πατριώτες και είπε ότι ο σύλλογος ανήκει σε όλους μας και όχι στον εκάστοτε πρόεδρο. Πρότεινε την αλλαγή του καταστατικού ώστε να περιλαμβάνει την Τρίπολη και την Νυμφασία. Συμβούλεψε το Δ.Σ., να μην κάνει μόνο εκδηλώσεις τύπου «Φωλιά του Κούκου», αλλά να παράγει έργο και να έχει όραμα, γιατί αν χάσουμε την πολειτιστική μας κληρονομιά, θα χαθούμε και ως λαός.

Κατόπιν, ο κ. **Σταύρος Παλαόκος**, **Τοπικός Εκπρόσωπος της Κοινότητας Παναγίτσας** ευχήθηκε χρόνια πολλά και καλή χρονιά σε όλους. Συμφώνησε με την σταδιακή απαξίωση των κοινωνικών και προέτρεψε την ουσιεύωση όλων γύρω από τον σύλλογο, τονίζοντας ότι ο σύλλογος της Νυμφασίας, είναι από τους καλύτερους της περιφέρειας.

Ακολούθησε ο **Τριαντάφυλλος Λατάνης**, **Επίτιμος Πρόεδρος του Συλλόγου**. Ο κ. **Λατάνης**, έδωσε τις θερμές ευχές του για καλή χρονιά και κατόπιν, μεταξύ των άλλων, ευχαρίστηρε, τον **Δημήτριο Κ. Κεφάλα** για την πρόταση της επιτιμής, καθώς το Δ.Σ. και την γενική συνέλευση που την ενέκριναν. Δήλωσε ότι για πολλά χρόνια μαζί με τα προηγούμενα Δ.Σ., υπηρέτησε τον σύλλογο και το χωριό και αυτό θα συνεχίσει να κάνει. Ευχαρίστησε ακόμη τον κ. **Χρήστο Καρατασάκη** του **Παντελή**, για τη δωρεά του στη κατασκευή της βιβλιοθήκης και συνεχίσει τους πινακών χωριών και τους εισακτέους. Πρότεινε να διακριθούν ανιτσισχα ως επίτυχοι (τίτλος) ο **Δημήτριος Κ. Κεφάλας** και ο **Δημήτριος Κ. Παναγόπουλος**,

για την πολύχρονη προσφορά τους στον σύλλογο, όπως επίσης και ο **Δημήτριος Λυμπερόπουλος** ως επίτυχος πρόεδρος της κοινότητας. Πρότεινε ακόμη στο Δ.Σ. να οργανωθεί ένα Πανυμφασιώτικο αντάμωμα, με τη συμμετοχή συμπατριωτών που ζουν μακριά, όπως προβλέπεται από το καταστατικό μας. Η καθώς και την κατασκευή ενός χώρου δίπλα δωρεά του, αυτή κατόπιν επιμυφίας του δίνεται στο σχολείο για να στεγάσει το λαογραφικό

μουσείο.

Ακολούθως ο **Γιώργος Παπαδάκης** αφού ευχαρίστησε τους προηγούμενους ομιλητές, είπε για την μέχρι τότε πορεία του συλλόγου, τα παρακάτω:

«Σε αυτούς του λίγους μήνες θητείας του Δ.Σ. και στις δύσκολες οικονομικές συνθήκες που βιώνει η χώρα μας, δόθηκε μεγάλη προσοχή στην διαχείριση των χρήματων που ανήκουν σε όλους μας. Πεντάχρεμε λουπίων οιμαντικές μειωδείσεις κόστους, στην πρωτοχρονιάτικη εκδήλωση της Αθήνας στις εκδόσεις των δύο τευχών, στο ημεραλόγιο του 2016 και σε πολλά άλλα. Και έτσι θα συνεχίσουμε, με σεβασμό στις συνδρομές σας και στο κοινό ταμείο.

Επίσης νιώθουμε την ανάγκη να σας ευχαριστήσουμε όλους για την αγάπη, την δύομη κριτική, την ενεργή συμμετοχή και τον εθελοντισμό στις δράσεις του συλλόγου, όλο αυτό το διάστημα.

Είναι γνωστό αλλά να τονίσουμε πάλι, ότι ο Σύλλογος δημιουργήθηκε από το όραμα, το πάθος και την αλληλεγγύη των προγόνων μας, πάνω σε αυτά τα θεμέλια κιτέζουμε και εμείς. Ο σύλλογος μας ενώνει και στο σύλλογο είμαστε όλοι μας. Σας ευχαριστούμε θερμά για την στήριξή!».

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στην σημαντική Δωρεά του ποσού των 5.700€ από τον κ. **Χρήστο Καρατασάκη** του **Παντελή**, αποκλειστικά για την κατασκευή της βιβλιοθήκης του χωριού μας. Ο κ. **Καρατασάκης** ανακηρύχθηκε Ευεργέτης, στην μνήμη της συζύγου του Κατίνας και των

γιονέων του Παντελή και Ελισάβετ. Οι εργασίες που πραγματοποιήθηκαν είναι οι παρακάτω:

- ▶ **Κατασκευή και τοποθέτηση της βιβλιοθήκης**, με ένα γραφείο, η οποία αποτελεί πιο πότε αντίγραφο της βιβλιοθήκης του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.
- ▶ **Τοποθέτηση τριών θερμαντικών σωμάτων στην αίθουσα του σχολείου.**
- ▶ **Εγκατάσταση δύο κανονικών έγχινων μαυροπινάκων, σε αντικατάσταση των ζωγραφιστών στον τοίχο.**
- ▶ **Ανάρτηση της πλάκας του Ευεργέτη.**
- ▶ **Τοποθέτηση τριών πυροσβεστήρων για την ασφάλεια του χώρου.**
- ▶ **Τοποθέτηση καλαθιών απορριμμάτων για την καθαριότητα του χώρου.**

Επίσης ανακηρύχθηκε Δωρητής, ο αείμνηστος **Παναγώτης Παλούκος**, ο οποίος μέσω του εκτελεστή της επιμυρίας του, ανιψιού του, **Θεόδωρου Παλούκου**, δώρισε αξιόλογα και σπάνια βιβλία στην νέα βιβλιοθήκη μας. Ο σύλλογος μας, απονέμει τιμητική διάκριση στον κ. Θεόδωρο Παλούκο για αυτές τις ενέργειες.

Από την πρώταση της Γενικής συνέλευσης της 5 Απριλίου 2015, όπως επικυρώθηκε από το Δ.Σ., ανακηρύχσονται Επίτιμοι Πρόεδροι του Συλλόγου ο αείμνηστος **Τρύφωνας Αθανασιάδης** και ο κ. **Τριαντάφυλλος Λατάνης**, οι οποίοι τιμήθηκαν αντίστοιχα στην εκδήλωση της Αθήνας.

Ακολούθησε η βράβευση των παρακάτω νέων του χωριού μας (με αλφαριθμητική σειρά εκφώνησης).

ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΠΤΥΧΙΟΥ

- ▶ **Μαρία Πετροπούλου** κόρη του παπά **Χρήστου** και της **Θεοδόρας**, για την απόκτηση του πτυχίου δημοσιογραφίας, από την **Ακαδημία Σπουδών και Επικοινωνίας**.
- ▶ **Γεωργία Χούσου** της Αγγελικής Καρρά & του παπά **Σωτήρη**, για την απόκτηση του πτυχίου της από την **ΑΤΕΙ Νοσηλευτική Σχολή Πατρών**.

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΣΤΗΝ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Άλλω μη έγκαιρης ενημέρωσής μας, δεν αναφέρθηκε στο δελτίο μας και στις βραβεύσεις, η εισαγωγή του **Παναγώτη Σεήκα** του **Νικολάου** και της **Σταυρούλας** στο **Πανεπιστήμιο Αιγαίου**. Τον συγχαίρουμε και θα τιμηθεί στο μέλλον.

- ▶ **Παναγώτης Κατοίγιαννης** του **Κοριάκου** και της **Σταυρούλας**, για την εισαγωγή του στο **Τρίμητρο Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού** του **Δημοκρίτειου Πανεπιστήμιου Θράκης**.
- ▶ **Ιωδίτα Λατάνη**, κόρη της αείμνηστης **Ελένης Σκρουφούτα** και του **Δάμιου**, για την εισαγωγή της στο **Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο**, τρίμητρα **Πολιτικών Μηχανικών**.
- ▶ **Χρήστος Ντόσκας**, του **Θεόδωρου** και της **Τασίας**, για την εισαγωγή του στο **Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο Αθηνών** στο τρίμητρα **Οικιακής Οικονομίας και Οικαλογίας**.
- ▶ **Τριαντάφυλλος Παλούκος** του **Σταύρου**, για την εισαγωγή του στο **Τρίμητρα Οικονομικών Επιστημών** του **Πανεπιστημίου Πελοποννήσου**.
- ▶ **Παναγώτης Παναγόπουλος** του **Κοριάκου** και της **Ελένης**, για την εισαγωγή του στη **Σχολή Αρχιτεκτονικής Στεμνίτσας**.
- ▶ **Κανέλλα Τσούρλη**, κόρη της **Βασιλικής Παλούκου** και του **Φώτη Τσούρλη**, για την εισαγωγή της, στη **Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων**.
- ▶ **Σωτηρία Τρυφωνοπούλου** κόρη του

Θανάση Τρυφερώπουλον και της Μαρίας, για την εισαγωγή της στην **Παιδαγωγική Σχολή Αθήνας.**

- ▶ **Χρήστος Χαραλαμπόπουλος** του **Κωνσταντίνου**, για την εισαγωγή του, στο **Panepistήμιο Witwatersrand (Wits)** του **Johannesburg**, με ειδικότητα **Actuarial Science (Αναλογιστική Επιστήμη)**, με ποσοστό επιτυχίας **97%**.

Στην συνέχεια πραγματοποιήθηκε το συμβολικό κύψιμο της πίτας του συλλόγου και το μοίρασμα των κομμάτων σε όλους.

Στο φλορίντ αντιστοιχόυσε ένα δύομφρο χειροποίητο δώρο, προσφορά της **Σχολής Αργυροχρυσοχοΐας Στεννίτσας**.

Τυχερός της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας, ήταν ο **Γιώργος Χαραλαμπόπουλος** και του ευχόμαστε να είναι πάντα τυχερός όχι μόνο το 2016, αλλά για όλη την ζωή του.

Κατόπιν μοιράστηκαν τα ημερολόγια του 2016 και το εξαιρητικά τεύχος, καθώς και δώρα προσφορά του Συλλόγου, για όλα τα παιδιά έως 12 ετών.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζει τις θερμές ευχαριστίες του, στον κ. **Νικόλαο Αρβανίτη**, ο οποίος με δική του πρωτοβουλία και με προσωπικές προσπάθειες, μεσολάβησε και πέτυχε:

- ▶ Την προσφορά στις βασιλόπιτες από τον κ. **Γεώργιο Παϊκόπουλο**, Επιθεωρητή Πειλήσεων της Εθνικής Ασφαλιστικής
- ▶ Την προσφορά ποσότητας διασφόρων μπισκότων από την **Εταιρεία μπισκότων Παπαδοπούλου**, τα οποία διανεμήθηκαν στην εκδήλωση μας.

Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΗΣ ΝΥΜΦΑΣΙΑΣ

Τα πρώτα βιβλία βρίσκονται ήδη στα ράφια, έτοιμα να διαβάστονται, στην ολοκαίνουργια βιβλιοθήκη στο Δημοτικό Σχολείο της Νυμφασίας, που ουσιαστικά εγκαινιάστηκε στην κοπή της Πρωτοχρονιάτικής Πίτας του 2016 στην Νυμφασία.

Η Βιβλιοθήκη, μια ιδέα και πρωτοβουλία του

Συλλόγου «Η Αγία Τριάς», με Διωρέα του κ.

Χρήστο Π. Καρατασάκη (Chris Karrys) από

την Αμερική, θα φιλοξενεί πλήθος βιβλίων τα οποία θα ταξινομηθούν και μηχανογραφηθούν πλεκτρονικά και για την σωστή εξυπηρέτηση και προσφορά στους κατοίκους και φίλους του χωριού μας.

Η Διωρέα του κ. **Καρατασάκη** έδωσε ακόμη την δυνατότητα εγκατάστασης τριών θερμοπομπών για την αποτελεσματική θέρμανση του χωρού.

25^η ΜΑΡΤΙΟΥ 2016 ΣΤΗ ΝΥΜΦΑΣΙΑ

Με λαμπρή δοξολογία στον Ι.Ν. Αγίας Τριάδας εορτάστηκε η εθνική παλιγγενεσία στη Νυμφασία. Ο πανηγυρικός λόγος έκφωνηθηκε από τον κ. **Κωνσταντίνο Τριαντάφυλλο** Γιαννιμάρα. Η κατάθεση στεφάνων στο πρώτο πραγματοποιήθηκε από τους κ. **Παναγιώτη Σπηλιώτη** Τοπικό Εκπρόσωπο της κοινότητας Νυμφασίας και τον κ. **Χρήστο Παλούκο** γραμματέα του Συλλόγου.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΟ ΡΕΜΠΕΤΑΔΙΚΟ ΔΙΑΥΛΟΣ – ΘΗΣΕΙΟ

Το Σάββατο 2 Απριλίου, ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα του συλλόγου, παρευρέθηκαν πολλοί ομητριώτες και φίλοι. Το δεύτερο ήταν πλούσιο, η αιμόσφαιρα ζεστή και οι χοροί ξεκίνησαν με το κέφι να κυριαρχεί. Ευχαριστούμε για την σύμμετοχή σας και να είμαστε πάλι όλοι μαζί στην επόμενη εκδήλωση.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΣΤΗ ΝΥΜΦΑΣΙΑ

Εικόνες της Αγίας Τριάδος στους κεντρικούς δρόμους του χωριού.

Την προστάτιδη της Αγίας Τριάδα γιόρτασε η Νυμφασία. Το Σάββατο 18 Ιουνίου το βράδυ ειφάλη μέγας αρχιερατικός εσπερινός από τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ.κ. Ιερεία με την παρουσία του Αρχιμανδρίτη Ιακώβου και των πατέρων Κωνσταντίνου, Χρήστο, Σωτηρίου και Γεωργίου Κέκου. Στο δεξιό φιαλτήρι ουζυμετέχηκε με καπάνιζη ο παπέας Νικόλαος με Κωνσταντίνος Τριαντ. Γιαννιτσάρας.

Ακολούθησε η λιτάνευση της εικόνας. Αρκετός ήταν ο κόσμος που ουμετέχηκε στην εκκλησιαστική πανήγυρη και παρακόλουθησε με ιδιαίτερη κατάνυξη την Λιτανεία της Ιεράς

Αργότερα το βράδυ του Σαββάτου, σε συνέχεια του μέγα αρχιερατικού εσπερινού εορτασμού της ποιλιώχου του χωριού μας, πραγματοποιήθηκε πανηγύρι στην πλατεία του χωριού μας, με τη συμμετοχή ορχήστρας δημοτικής μουσικής. Πλήθος κόδουμον τίμησε την εκδήλωση που διοργάνωσε ο Σύλλογος μας, με την συμμετοχή της ταβέρνας Βασιλη Παναγόπουλος και της ταβέρνας Παναγώτη Ηλιόπουλου, με άριθμο χορό και διασκέδαση, που κράτησε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Να ευχαριστήσουμε τους εθελοντές μας, για το βάμυτο όλων των δεντρών κατά μήκος της εισόδου της Νυμφασίας και στα κεντρικά σημεία της πλατείας.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΣΤΗ ΒΟΣΤΩΝΗ (ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ Κ. ΧΡΗΣΤΟ ΠΑΝΤΕΛΗ ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗ)

Στις 26 Ιουνίου, εορτή της Αγίας Τριάδος οι Νυμφάσιοι της Βοστώνης γιόρτασαν στο ιερό ναό του Αγίου Νεκταρίου Roslindale Mass με δαξιόλογία και αρτοκλασία. Στη συνέχεια προσφέρθηκε γεύμα στην αιθουσα της εκιλησίας όπου παραβρέθηκαν πολλοί συμπατριώτες.

Συγχαίρουμε τους Γάννην και Μηλίτσα Χρονοπόόλου για την πρωτοβουλία και οργάνωση της ωραίας εκδηλώσεως.

Ευχόμαστε να υπάρξει συνέχεια σε αυτή την όμορφη γιορτή και στο μέλλον, καθώς και πολλές ακόμη εκδηλώσεις.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ Δ.Σ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 24/1/2016

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 13/02/2016

- ▶ Απολογισμός Πρωτοχρονιάτικης πίτας σε Αθήνα, επίτευξη μείωσης οικονομικών δαπανών συλλόγου.
- ▶ Ταχυδρομικές αποστολές τευχών και τημερολόγιων, επιμερισμός εργασιών.
- ▶ Επικαιροποίηση διευθύνσεων και τηλεφωνικού καταλόγου μελών.
- ▶ Προετοιμασίες για την κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας στη Νυμφασία
- ▶ Απόρροφη να διανεμθούν δώρα σε παιδιά έως 12 ετών στη Νυμφασία.
- ▶ Σύζητηση για την Βιβλιοθήκη Δημοτικού Σχολείου
 - ▶ Ολοκλήρωση κατασκευής της βιβλιοθήκης και των πινάκων
 - ▶ Κατασκευή και ανάρτηση αναμνηστικής ταμπέλας Ευεργέτη σε τοίχο εσωτερικά σχολείου.
 - ▶ Μεταφορά πυροσβεστήρων και καλαθιών απορριμάτων
 - ▶ Άλλαρή κλειδαριών σε πόρτες.
 - ▶ Δημιουργία διαδικασίας, για την λειτουργία της βιβλιοθήκης.
- ▶ Προγραμματισμός επόμενων εκδηλώσεων Συλλόγου, προτάσεις.
- ▶ Ενημέρωση για Ίδρυμα Υποτροφιών Νυμφασίας. Προτάσεις υποψηφίων για επόμενο Δ.Σ.
- ▶ Προτεινόμενες υποψηφιότητες για το Ίδρυμα Υποτροφιών Νυμφασίας
 1. Νίκος Γιαννημάρας
 2. Τριαντάφυλλος Λαπάνης
 3. Ακης Παναγόπουλος
- ▶ Κατά την ψηφοφορία, εγκρίθηκαν οι προτεινόμενες υποψηφιότητες κατά πλειοψηφία.
- ▶ Έγκριση δαπάνης για την προρίθιεται 35 λαμπτών κοινωνικού φωτισμού για την Νυμφασία.
- ▶ Προγραμματισμός επόμενων εκδηλώσεων Συλλόγου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 22/04/2016

- ▶ Οικονομικός απολογισμός
- ▶ Προϋπολογιζόμενα έξοδα έως τον Αύγουστο 2016.
- ▶ Έγκριση μέρους δαπάνης για την αποκατάσταση της πέτρινης μάντρας στο μνημείο Γεωργιάδη (το υπόλοιπο μέρος της δαπάνης καλύφθηκε από τους κκ. Τριαντάφυλλο Κεσταρέλο και Δημήτρη Κ. Παναγόπουλο).
- ▶ Έγκριση δαπάνης συμμετοχής σε ορχήστρα δημοτικής και λαϊκής μουσικής για την λαμπρότητα του εορτασμού της Αγίας Τριάδας.
- ▶ Διαδικασία για την συγκέντρωση του υπόλοιπου ποσού από τις δύο ταβέρνες της Νυμφασίας.
- ▶ Έγκριση δαπάνης για καθάρισμα χόρτων

και βάψιμο κάγκελων νεκροταφείου Νυμφασίας.

- ▶ Έγκριση διπλάνης για την προσφορά κουραμπιέδων στον εορτασμό της Αγίας Τριάδας.
- ▶ Πρωτοβουλία για το αιθέριστωμα των δέντρων εισόδου στο χωριό και στην πλατεία για τον εορτασμό της Αγίας Τριάδας.
- ▶ Έγκριση διπλάνης για το μουσικό σχήμα Νυμφασιώτικου Ανταρμόκατας, τον Αύγουστο 2016.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 13/07/2016

- ▶ Προγραμματισμός ειδηρώσεων για το καλοκαίρι 2016.
- ▶ Έγκριση διπλάνης για αγορά δύορον κλήρωσης καλοκαιριού
- ▶ Εξέταση ύλης και μορφοποίηση για τεύχος 115
- ▶ Έγκριση διπλάνης για κόψιμο χόρτων περιμετρικά γηπέδου μπάσκετ Καραβάνου.

ΓΟΡΤΥΝΙΑΚΑ ΝΕΑ

17/1/2016

7/2/2016

- **Ο Σόλλογος των Απανταχού Παναγιτσιωτών «Η Ανάληψη»,** έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα του στην Αθήνα, στο ξενοδοχείο Crystal. Χαιρετισμό με ευχές για καλή χρονιά απέψυθε εκ μέρους του Δ.Σ. ο Γιώργος Παπαδάκης. Παρόντες Νυμφάσιοι ο κ. **Μίμης Παναγόπουλος** και η κα. **Αγγελική Ζέρβα.**
- Παράλληλα με την κοπή της πίτας, έγινε ο απολογισμός των δράσεων του απερχόμενου Δ.Σ. και οι αρχαιτερίσεις για την ανάδειξη του νέου Δ.Σ. Η νέα σύνθεση έχει ως εξής: **Πρόεδρος Λιακόπουλος Αλέξανδρος, Αντιπρόεδρος Νικολάου Νικόλαου, Γραμματέας Λιακοπώλου Μαρία, Ταμίας Θλιβέρης Γεώργιος, Μέλη: Βεργέτη Αικατερίνη, Θλιβάρη Τριαντάφυλλη, Μαργάνης Νίκος.**
- Ευχόραστε στο νέο Δ.Σ., καλή επιτυχία στα νέα του καθήκοντα και του δράσωνυμε την συμπαράστασή μας, για την πρόσδοτο του τόπου μας.
- **Η Παναρκαδική Ομοσπονδία Ελλάδος,** έκοψε την πίτα της, στα γραφεία της Ομοσπονδίας. Παρόντες Νυμφάσιοι οι κκ. **Μίμης Παναγόπουλος** και **Τριαντάφυλλος Λατάνης**, ενώ το Δ.Σ. του συλλόγου εκπροσωπήθηκε από τον **Γιώργο Παπαδάκη.**

24/1/2016

Το ΔΣ του συλλόγου εκπροσωπήθηκε από το **Γιώργο Παπαδάκη** στην κοπή της πίτας του συλλόγου των **Απανταχού Μαγουλαντών**, η οποία πραγματοποιήθηκε στα γραφεία του συλλόγου. Η απόδειξη ήταν αρκετά ζεστή και τα γέλια και οι ευχές γέμιζαν τον χώρο. Ακολούθησε γεύμα με προσφορά φαγητών από τον σύλλογο και τους παρευρισκόμενους.

Στην κατάμεστη αίθουσα του Μεγάρου της Παλαιάς Βουλής έλαβε χώρα η επετειακή εκδήλωση για τη συμπλήρωση 40 χρόνων ζωής και δράσης της Παγγορτυνιακής Ένωσης.

Τους παρευρισκόμενους καλωσόρισε η δημοτογράφος και Γεν. Γραμματέας της Ένωσης **Πέννα Καλόβα**, που ορμέασθε ότι οι επετειακές εκδηλώσεις είναι σημαντικές γιατί κρατούν ζωτική την ιστορία μας και συμβάλλουν στη διατήρηση του Γορτυνιακού ιδεώδους. Στη συνέχεια ο Πρόεδρος της Παγγορτυνιακής Ένωσης **Παναγιώτης Πλέσσιας** αναφέρθηκε στην επιτυχημένη πορεία της Ένωσης, τονίζοντας την ένθερμη στήριξη των συμπατριώτων όλα αυτά τα χρόνια.

Χαρητηρισμό απέθυναν οι Βαυαρεύτες **Γιώργος Παπαθλιού, Κώστας Βλάσσης, Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος** και **Γιώργος Καρράς**, ο Περιφερειάρχης Πελοποννήσου **Πέτρος Τατούλης**, ο Αντιπεριφερειάρχης Εινάγγελος **Γιαννακόπουλας** και ο Δήμαρχος Γορτυνίας **Γιάννης Γιαννόπουλος**, που όλοι επαίνεσαν στο σπουδαίο έργο της Παγγορτυνιακής Ένωσης. Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης προβλήμηκε επετειακό βίντεο - αφέρεργα για την Παγγορτυνιακή Ένωση.

Νότιερα την ίδια ημέρα πραγματοποιήθηκε και το καθημερινό ετήσιο μνημόσυνο για τον ελευθερωτή του Γένους μας Θεόδωρο Κολοκοτρόνη στον Ι. Ναό Αγίου Γεωργίου Καρύτη, καθώς και επιμνημόσυνη δέηση στον παρακείμενο ανδριάντα του Ήρωα στην οδό Σταδίου, μπροστά από την Παλαιά Βουλή.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εκπροσωπήσεις ο **Γιώργος Παπαδάκης**.

14/2/2016

Το ΔΣ του συλλόγου εκπροσωπήθηκε από τον **Γιώργο Παπαδάκη** στην κοπή πίτας του συλλόγου των **Απανταχού Βυτινάιων «Ο Άγιος Τριφύλιος»** στο Ξενοδοχείο **Novus** στην

Αθήνα. Αρκετοί πατριώτες παρευρέθηκαν Τακτικό Μέλος της Εταιρίας Πελοποννησιακών δημιουργώντας μια απόδισφαρια οικειότητας. Σπουδών.

και ζεστασάς.

Χαιρετισμούς απήβιναν μεταξύ των άλλων οι **Βουλευτές Αρκαδίας κ. Βλάσης και Παπαηλιού**, ο Δήμαρχος Γορτυνίας κ. Γιαννόπουλος και ο Αντιδήμαρχος Γορτυνίας κ. Καραντώνης.

Ο πάντα δραστήριος πρόεδρος κ. **Παναγιώτης Παπαδέλος**, αναφέρθηκε μεταξύ των άλλων στις μελλοντικές δράσεις που αφορούν την αξιοποίηση του σανατορίου και του Τριανταφύλλειου Ιδρύματος.

6/3/2016

Η Περιφέρεια Πελοποννήσου σε συνεργασία με τον Δήμο Αθηναίων, πραγματοποίησε στην πλατεία Συντάγματος, Αποκριάτικα δρώμενα που διατηρούνται από την αρχαιότητα έως σήμερα, διανθισμένα με χορούς και δημοτικά τραγούδια.

Το ΔΣ του Συλλόγου εκπροσωπήθηκε από τον **Λεωνίδα Γιαννιώμαρα**.

27/6/2016

Ο Σύλλογός μας, ήταν συνδιοργανωτής της εκδήλωσης «**Το πανόραμα της Επανάστασης του 1821**», που πραγματοποιήθηκε στο Μέγαρο της Παλαιάς Βουλής την Κυριακή 27 Μαρτίου 2016. Οι Νυμφάσιοι έδωσαν δυναμική παρούσια με παρόντες τους κ.κ. **Δημήτριος Κ. Παναγόπουλος, Τριαντάφυλλο Κωσταρέλο, Παναγιώτη Λατάνη, Ηλία Παναγόπουλο, Δημήτριος Γ. Παναγόπουλο και Παναγιώτη Πόταγα** ενώ το Δ.Σ. του συλλόγου εκπροσωπήθηκε από το **Γιώργο Παπαδάκη** και την **Βούλα Ζαχαροδήμου**. Επίσης παρίστατο και ο κ. **Τριαντάφυλλος Λατάνης** ως εκπρόσωπος της Παγγαορτινικής Ένωσης και μέλος της Παναρκαδικής Ομοσπονδίας.

Ήταν μία πραγματικά λεπτομερής και συγκινητική αναδρομή στα χρόνια της Επανάστασης του 1821 και της περιγραφής του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη.

Η επιμέλεια, η ιστορική τεκμηρίωση και η αφήγηση από τον υπέροχο **Γιώργο Πραγαλά**

Το πανόραμα της Επανάστασης του 1821 στην Αρκαδία

Παναρκαδική Ομοσπονδία Ελλάδος σε συνεργασία με Συλλόγους Αρκάδων της Αττικής και της Αρκαδίας

Κυριακή 27 Μαρτίου 2016 και ώρα 11:00 π.μ.
Μέγαρο της Παλαιάς Βουλής

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους, μεταξύ των άλλων:

- Ο Πρόεδρος της Ενώσεως Κεντρώων Κος **Λεβέντης Βασιλειος**, ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. **Παπαηλιού Γεώργιος**, ο Γενικός Επιθεωρητής Στρατού Αντιστράτηγος κ. **Ηλιόπουλος Ιωάννης** ο Αντιπεριφερειάρχης Περιφερειακής Ενότητας Αρκαδίας κ. **Γιαννακούρας Ευάγγελος**.

ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΑ TOURISM AWARDS 2016 ΓΙΑ ΤΟ MENALON TRAIL

Στην κατάμεστη αίθουσα Banquet του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών και παρουσία πολλών λαμπερών προσωπικοτήτων του ελληνικού τουρισμού, πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 6 Απριλίου με μεγάλη επιτυχία

βραβεύτηκαν οι κορυφαίες πρακτικές του Ελληνικού Τουρισμού, μεταξύ των οποίων ιδιαίτερη διάκριση απέσπασε το Μονοπάτι του Μανιάδου.

Μολάσσα, Βοτίνα, Νυμφασία, Μαγούλανα, φαράγγι Ελά, Βαλτεσινό, Λαγκάδια. Η δημιουργία του Menalos Trail αποτελεσε στοίχημα για τους ανθρώπους και τους φωσείς

Το Μονοπάτι του Μανάλου (Menalon Trail - www.menalontrail.eu) αποτελεί από τους περιοχής και το Δήμο Γορτυνίας, αφού πρόκειται για έναν σημαντικό αναπτυξιακό

Μέσο του 2015 το πρώτο με παράγοντα για την "οικονομία και την ευρωπαϊκή προδιαγραφές απασχόληση στην περιοχή και όχι μόνο, πιστοποιημένο μονοπάτι εφόσον ηδή σχεδιάζεται η επέκτασή του στις της χώρας και το δέκατο γειτονικές περιοχές.
της Ευρώπης σύμφωνα με Οι αποτελέσματα της πρότυπο πιστοποίησης προσπάθεια της «Μαίναλον Κοιν. Σ. Επ.» μπέβιαλε

"Leading Quality Trails - Best of Europe" υποψηφιότητα στην οποιαστερή διαγράμμωση για τον τουρισμό με τον τίτλο «MENA-LONTRAIL : ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΠΡΟΤΥΠΟΥ

Το μήκος του πιστοποιημένου ενιαίου πεζοπορικού μονοπάτιού είναι 75 χλόμετρα και απολύτως θείει τη διαδρομή Στερνίτισα, φαράγγι ποταμού Λαούσιου, Δημητσάνα, Ζυγοβίστι, Ελάτη, φαράγγι ποταμού ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΣΤΗΝ ΟΡΕΙΝΗ ΑΡΚΑΔΙΑ» και κέρδισε το Χάλκινο Βραβείο (Bronze) στη δράση: «Τουριστική ανάπτυξη / Συνενισθορά στην εθνική ή τοπική οικονομία».

A black and white photograph showing a group of six people on a stage. From left to right: a man in a suit, a man in a suit, a woman in a dark blazer, a woman in a patterned jacket, an older man in a suit, and a man in a suit holding a framed plaque. They are all smiling and looking towards the camera. The background features a large screen with the word "SAMSUNG" and some Greek text.

**ΒΥΤΙΝΑ: ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ
200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ
ΚΩΝΙΟΥ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ**

Τιμητική εκδήλωση για τον μεγάλο ιστορικό
της χώρας μας, Κων/νο Παπαρρήγοπουλο,
τον άνθρωπο που έγραψε την «ΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ», πραγματοποιήθηκε
την Παρασκευή 23 Απριλίου, στην αίθουσα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, συγχαίρει και εύχεται κάθε επιτυχία στους παρακάτω νεοεσωθήντες πατριώτες μας, στη τριτοβάθμια εκπαίδευση:

- Λόγω παράλειψης μας, δεν αναφέρθηκε στο προηγούμενο δελτίο μας και στις βραβεύσεις, ο **Παναγιώτης Σφήκας** του Νικολάου και της **Σταυρούλας**, ο οποίος εισήχθη στο **Πανεπιστήμιο Αιγαίου**, τμήμα Γεωγραφίας.
- Ο **Χρήστος Χαραλαμπόπουλος** του Κωνσταντίνου και της Αμαλίας, εισήχθη στο Πανεπιστήμιο **Witwatersrand (Wits)** του **Johannesburg**, με ειδικότητα **Actuarial Science (Αναλογιστική Επιστήμη)**, με ποσοστό επιτυχίας 97%.
- Ο **Πάτερ Κωνσταντίνας Καρναρής**, γιος της **Μαρίας Ντόσκα - Καρναρή** & του **Γιώργου Καρναρή** εισήχθη στη σχολή Ανθρωποτεκνικών **Σπουδών**, τμήμα **Ελληνικού Πολιτισμού του Αναστού** Πανεπιστημίου Πελ/σων.
- Ο **Γιώργος Κέννας** του **Τάσου** και της **Βίκυς**, για την **Πανεπιστημιακή εισαγωγή** του.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, συγχαίρει και εύχεται καλή σταδιοδρομία στον παρακάτω πτυχιούχο:

- Ο **Σπύρος Κουντάνης** του **Παναγιώτη** και της **Ευρυδίκης** που έλαβε το πτυχίο του, από το **Ιστορικό Αρχαιολογικό του Πανεπιστήμιου Αθηνών** με ειδικότητα **Αρχαιολογίας**.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΕΣ

Η **Ξανθή Παλούκος** και ο **Μιχάλης Μπασάς**, άνοιξαν ένα όμορφο μαγαζί, με ποικιλία στρωμάτων της **GRECOSTROM**. Προσφέρουν σε όλους τους συμπατιτριώτες έκπτωση 30% για κάθε αγορά.

Το μαγαζί βρίσκεται στη **Λεωφόρο Μεσογείων 465**, Αγ. Παρασκευή (απέναντι

από το Μέγαρο ΕΡΓ), τηλ/νο 213 0267273.
Τους ευχόμαστε καλή επιτυχία και καλές δουλειές!

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Στις 18/12/2015, η **Παναγιώτα Γιαννημάρα** του **Διονυσίου** και ο **Βαγγέλης Νευχορίτης** απόκτησαν δίδυμα, κοριτσάκι και αγοράκι. Τους ευχόμαστε ολόφυγα να τους ζήσουν και να είναι γερά.
- Στις 27/12/2015, η **Αντωνία Λατάνη** του **Παναγιώτη** και της **Γιάννας** και ο **Δημήτρης Σπήλιος** απόκτησαν αγοράκι. Τους ευχόμαστε εγκέρδια να τους ζήσει και να είναι πάντα υγείστες και καλόπυχος.
- Στις 12/7/2016, ο **Γιώργος Κούσσουλας** της **Δάρδας Γιαννημάρα** και του **Αιμίνητου Κώστα** και η σύζυγός του **Χριστελίνης Παπαδημητρίου** απόκτησαν κοριτσάκι. Τους ευχόμαστε από καρδιάς να τους ζήσει και να έχει υγεία και καλή τύχη.
- Στις 16/7/2016, η **Ντόρα Μπαπουδάκη** του **Σταύρου** και της **Ελεονώρας** και ο **Johan Hertberg**, απόκτησαν καριτσάκι. Τους ευχόμαστε ολόθερμα να τους ζήσει και να είναι πάντα τυχερή και υγρής.

ΓΑΜΟΙ

- Την Πέμπτη 23/6/2016, η **Εισταθία (Έφη) Καλαγέρου** κόρη της **Σταύρας Καρατασάκη** και του **Νίκου Καλάγερου**, παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της **Peter Johanninknecht**, με κοινάπερ τον **Δημήτρη Σωτ. Κεφάλα** στον Ιερό Ναό Αγίου Διονυσίου στο Island Βάρκιζας. Ακολούθησε δεξιώση στον ίδιο χώρο. Τους ευχόμαστε να ζήσουν, βίο ανθοσπαρτο και καλούς απογόνους.
- Την Κυριακή 10/7/16, ο **Τριαντάφυλλος Ρεμπεστέκος** του **Γεωργίου** και της **Ελένης** και η **Ευθυμία Μηλιώνη**, τέλεσαν τον γάμο τους και την βάπτιση του γιού τους, στον Ιερό Ναό της Αγίας Βαρβάρας στο Τιμόνι.

Αρκετοί καλεσμένοι παρευρέθησαν για να συγχαρούν τους νεόνυμφους και να ευχηθούν στον νεοφάντο **Γιωργάκη**. Τους ευχόμαστε βίο ανθόσπαρτο, να τους ζήσει το αγαπέτικο τους και να είναι καλότυχο και ευτυχιούμενό.

- ▶ Την Κυριακή 24/07/2016, ο **Χαράλαμπος Μπατσούδάκης** του **Σταύρου** και της **Ελεονώρας** και η **Κατερίνα Δημητρίου** του **Γεωργίου** και της **Έφης** τελέσαν τον γάμο τους στο Λονδίνο. Ακολούθησε δεξιώση στο Old Luxters Bar. Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχιούμενό, αγαπημένοι και καλούς απογόνους.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

- ▶ Στις 25/6/2016, η **Παναγιώτα Γιαννημάρα** του **Διονυσίου** και ο **Βασιλείης Νεαρούρης** βάφτισαν τα παιδιά τους, στον **L.N. Αγίου Γεωργίου** στη **Λάστα**, και τους έδωσαν τα ονόματα **Χαραλάμπη** και **Αγγελική-Κυριακή**. Την μικρή Αγγελική-Κυριακή βάφτισαν η **Αγγελική Λυρπεροπούλου** και η κόρη της **Αλεξάνδρα**, ενώ τον μικρό **Χαραλάμπη**, ο **Παναγιώτης Γιάκας**. Ακολούθησε γλέντι με γεύμα και ζωντανή μουσική στην όμορφη πλατεία της **Λάστας**. Τους ευχόμαστε ολόψυχα να τους ζήσουν και να είναι πάντα καλότυχα.
- ▶ Στις 3/7/2016, στον **L.N. Αγίου Δημητρίου** βαφτίστηκε ο μικρός **Νικάλαος** γιας της **Εώης Κατεγιάννη** και του **Μάρκου Ζυμβραγούδακη**, εγγονός της **Ελένης Κουντάνη-Κατεγιάννη** και του **Νίκου Κατεγιάννη**. Τους ευχόμαστε να τους ζήσει ο μικρός **Νικάλαος** να είναι καλότυχος και ευλογημένος.

ΠΕΝΘ

- ▶ Στις 31/12/2015, απεβίωσε ο **Τρύφων Αθανασιάδης**. Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στην **Αγία Τριάδα Νυμφασίας**. Πλήθως κόσμου από **Αθήνα** και **Νυμφασία** τον αποχαιρέτησαν. Εκφράζουμε τα θερμά και ευλατρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένεια της και της ευχόμαστε καλό παράδεισο.
- ▶ Στις 4/6/2016, απεβίωσε η **Σταμάτα Καραμούζη - Πετραπούλου**. Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στο **Κοιμητήριο Βύρωνα**, όπου παρευρέθηκαν πολλοί συμπατριώτες και φίλοι της οικογένειας, για την αποχαιρέτηση της. Εκφράζουμε τα θερμά και ευλατρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένεια της και της ευχόμαστε καλό παράδεισο.
- ▶ Στις 4/6/2016, απεβίωσε ο **Κωνσταντίνος (Ντίνος) Γιαννημάρας**. Η εξόδιος

Φίλιππα Αθανασιάδη, όπου μιλώντας από στήθους, τόνισε κυρίως για τα δύσκολα χρόνια που πέρασε ο αείμνηστος Τρύφωνας στην αρχή της ζωής του, ότι πάντα όμως ξεπερνούσε αυτές τις δυσκολίες με λεβεντιό και αξιοπρέπεια, χαρακτηριστικά που τον ακολούθησαν μέχρι το τέλος της ζωής του. Εκφράζουμε τα θερμά και ευλατρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένεια του και του ευχόμαστε καλό παράδεισο.

▶ Στις 8/2/2016, απεβίωσε ο **Ιωάννης Τραγής**. Η κρεδίστη του τελέστηκε στον **L.N. Αγίου Τρύφωνος** Βυτίνης. Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια, στην οικογένεια.

▶ Στις 21/3/2016, έψυγε από την **Ζωή**, η **Παναγιώτα Ντόσκα**. Η εξόδιος ακολουθία της τελέστηκε στην **Αγία Τριάδα Νυμφασίας**, όπου πλήθως κόσμου την αποχαιρέτησε. Εκφράζουμε τα θερμά και ευλατρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένεια της και της ευχόμαστε καλό παράδεισο.

▶ Στις 2/5/2016, απεβίωσε η **Καλινώ Σπλιώτη** σύζυγος του **Γιάννη Σπλιώτη**. Η εξόδιος ακολουθία της τελέστηκε στο **Νεκροταφείο Νίκαιας**, όπου πλήθως κόσμου από **Αθήνα** και **Νυμφασία** την αποχαιρέτησαν. Εκφράζουμε τα θερμά και ευλατρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένεια της και της ευχόμαστε καλό παράδεισο.

▶ Στις 5/5/2016, έψυγε από την **Ζωή** ο **Τριαντάφυλλος Σπλιώτης**. Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στο **Κοιμητήριο Κάκκιανα Μύλου**, όπου πλήθως κόσμου από **Αθήνα** και **Νυμφασία** τον αποχαιρέτησαν. Εκφράζουμε τα θερμά και ευλατρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένεια του και του ευχόμαστε καλό παράδεισο.

▶ Στις 5/5/2016, απεβίωσε η **Σταμάτα Καραμούζη - Πετραπούλου**. Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στο **Κοιμητήριο Βύρωνα**, όπου παρευρέθηκαν πολλοί συμπατριώτες και φίλοι της οικογένειας, για την αποχαιρέτηση της. Εκφράζουμε τα θερμά και ευλατρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένεια της και της ευχόμαστε καλό παράδεισο.

▶ Στις 4/6/2016, απεβίωσε ο **Κωνσταντίνος (Ντίνος) Γιαννημάρας**. Η εξόδιος

ακολουθία τελέστηκε στην Αγία Τριάδα Νυμφασίας. Την τελετή τίμησε άγημα και μπάντα της Ελληνικής Αστυνομίας. Επίσης παρευρέθηκαν πολλοί συμπατρίωτες και φίλοι της οικογένειας.

Εκφράζουμε τα θερμά και ειλικρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένεια του και του ευχόμαστε καλό παράδεισο.

- ▶ Στις 23/6/2016, απεβίωσε **Η Παναγιώτα Καρατσάκη (το γένος Παλούκου)**. Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στην Αγία Τριάδα Νυμφασίας. Πλήθος κόσμου από Αθήνα και Νυμφασία, την αποχαιρέτησαν. Εκφράζουμε τα θερμά και ειλικρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένεια της και της ευχόμαστε καλό παράδεισο.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΤΡΥΦΩΝΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Σήμερα, αποχαιρετούν οι Νυμφάσιοι, έναν ξεχωριστό άνθρωπο που ήξερε να τιμά και να σέβεται τις ανθρώπινες αξίες. Αποχαιρετούν ο Θανάσιος και ο Φίλιππας, τον άξιο πατέρα που τους μεγάλωσε με αγάπη και μαθήματα αξιοπρέπειας.

Υπόδειγμα οικογενειάρχη, γαλούχησε με τις αρχές του, τους δύο γιούς του και καμάρωσε την επιτυχημένη πορεία της ζωής τους, και την δημιουργία των δικών τους, υπέροχων οικογενειών. Υπόδειγμα συντρόφου και συζύγου, τα τελευταία χρόνια δεν έλειψε στιγμή από το πλευρό της αγαπημένης του Νίκης, δίνοντας μας, μαθήματα αγάπης και συμπαράστασης.

Ένθερμος πατριώτης, με άσβεστη την αγάπη για το χωριό μας. Πάθος που δεν λιγόστεψε ποτέ, παρά δυνάμωνε χρόνο με τον χρόνο. Πατριωσύνη άξια να μιμηθεί κάθε νεότερος.

Ως πρόεδρος του συλλόγου ήταν δροσήριος και αποτελεσματικός. Επί της προεδρίας του, μεταξύ των άλλων, ο σύλλογος απέκτησε γραφείο στην Αθήνα και με ενέργειες του, μεγάλωσε η πλατεία του χωριού μας, με την προσάρτηση επιπλέον οικοπέδου.

Ευγενής και αξιοπρέπης, καλοπροσέρετος και εποικοδομητικός συζητητής για τα κοινά

του τόπου μας. Συμπονετικός στον πόνο και συμμέτοχος στη χαρά των συμπατριωτών του. Φιλάνθρωπος, εξυπηρετικός και ανιδιοτελής ως άνθρωπος.

Δεν έλειπε ποτέ από καμιά κοινωνική εκδήλωση του συλλόγου και του χωριού. Πάντα με προτάσεις, συμβουλές και δόκιμη κριτική για την ανάπτυξη του χωριού μας.

Η φετινή ομόφωνη ανακήρυξη του ως Επίτιμου Προέδρου του συλλόγου μας, αποτελεί μια μικρή διάκριση σε αναγνώριση των υπηρεσιών που προσέφερε στην ιδιαιτερη πατρίδα μας.

Αγαπητέ Τρύφωνα, αγάπησες και τίμησες αυτόν τον τόπο και η Νυμφασία στο ανταποδίδει. Σήμερα οι Νυμφάσιοι είμαστε όλοι εδώ για να σου ευχηθούμε καλό ταξίδι.

Για να εκφράσουμε μέσα από την καρδιά μας τα πιο ειλικρινή συλλυπητήρια στα αγαπημένα παιδιά σου, στα αδέλφια σου και στους συγγενείς σου.

Για να σου υποσχθούμε ότι η μνήμη σου θα μείνει πάντοτε ζωντανή σε όλους μας. Καλό σου ταξίδι.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΛΑΤΑΝΗ

Σεβάσμιοι Εκκλησιαστικοί Παπέρες, Ευοεβές Εκκλησιαστικά.

Βαρύτατο αντίχριστο στις 31 Δεκεμβρίου 2015 το θλιβερό μαντάτο. Έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 90 ετών ο εξαιρέτος οικοπατριότης μας Τρύφωνας Αθανασιάδης.

Γεννήθηκε στη Νυμφασία το 1925 από τους Αθανάσιο Τρύφωνα Παλλόυκο-Αθανασιάδη και τη Δημήτρη Γεωργή. Καρασάσκη.

Από μικρός ήταν ζωτέρος και ανήσυχος για το μέλλον του. Τα παιδικά του χρόνια τα έζησε στο χωριό συμβάλλοντας και αυτός στο οικογενειακό εισόδημα μιας πολυμελούς οικογένειας, βόσκοντας τα γιδοπρόβιτα και βοηθώντας στις αγροτικές δουλειές. Όμως παρά τις δύσκολες καπασιότητες τελείστε το Γυμνάσιο Βοτίνας και στη συνέχεια κατετάγη αστυνομικός στην Αστυνομία Πόλεων.

Το 1963 ευτύχησε να παντρευτεί την αξία και εξαίρετη Νίκη και να αιωκτήσουν δύο θαυμάσια παιδιά, το Θανάση και το Φίλιππο, τα οποία μπόλασαν με τις γνήσιες ΕλληνοΧριστιανικές Παραδόσεις.

Προσέφερε στα παιδιά του τα απαραίτητα ηθικά, πνευματικά και οικονομικά μέσα να τα αποκαταστήσει και να τα καμαρώσει υποδειγματικά μέλι της κοινωνίας. Έζησε με συμπαραστάτη τη γυναίκα του απόλυτα δυρμένος μαζί της και με μοιρασμένες τις δυσκολίες της οικογένειας.

Ως εξαιρέτος ούζυγος το απέδειξε, όταν η αείμνηση σύζυγός της Νίκη έπασχε από ανιάτη ασθένεια. Πάντα δόπλα της, πιστός φύλακας αγγέλος κρατώντας την από το χέρι και έχοντας την στην αγκαλιά του. Ήταν και την προσήλωσή του στην αιώνια ζωή.

Υπήρξε άνθρωπος σειρνός, έναν άνθρωπος του μέτρου, ανδινοτελής και δυναμικός. Υπήρξε ηθικό στοιχείο, εργατικός και αποτελεσματικός. Το 1977 τερψάτισε ευδοκίμως την στρατιωτική του καριέρα. Για την προσφορά του στην Αστυνομία Πόλεων, την εργατικότητά του προσήλωσή του στο καθήκον και για το ίθος του τιμήθηκε από την Υπηρεσία του με σχετικά μετάλλια και παράστημα. Ήταν

αγαπητός μεταξύ των συναδέλφων του και έχαρε ιδιαίτερης εκτίμησης.

Κουβαλώντας πάντα στην ψυχή του τη νοσταλγία του γενέθλιου τόπου. Ήδεις μεγάλο ενδιαφέρον για τη γενέτειρα Νυμφασία, το Σύλλογο των Απανταχού Νυμφασίων και τους ανθρώπους του χωριού. Διετέλεσε Πρόεδρος, αντιπρόεδρος και μέλος επί σειρά ετών στο Σύλλογο των Απανταχού Νυμφασίων. Επί της

θητείας του πραγματοποιήθηκαν σημαντικά κοινωνικά έργα, σημαντικότερο όλων την αγορά ιδιόκτητου γραφείου του Συλλόγου στην Αθήνα, ένα όνειρο πολλών γενεών. Δεν αποσιώσας ποτέ από καμία εκδήλωση του Συλλόγου και του χωριού. Ζαύος, ως ενθουσιωδής, που ήταν, τις εκδηλώσεις.

Πρώτος έσερνε το χορό, χορεύοντας βοηθώντας τα τούμπακα και τα λουτά δημητικά τραγούδια. Η γνώμη του στα δρώμενα του Γυμνάσιο Βοτίνας και του χωριού ήταν πάντα σεβαστή.

Υπήρξε δουλευτάρης στη ζωή, άξιος και εκλεκτός συμπατριώτης, φιλάδημος, λεβέντικα τα τούμπακα και τα λουτά δημητικά τραγούδια. Η γνώμη του στα δρώμενα του Γυμνάσιο Βοτίνας και του χωριού ήταν πάντα σεβαστή.

Κράτησε όρθια και την παράδοση και την κοινωνική ηθική μέσα στις πολιτικές και αντίξεις συνθήκες. Υπέμεινε με ιάβεια υπομονής ως το τέλος του και αντιμετώπισε την ασθένεια του τους τελευταίους μήνες της ζωής του με αξιοθαύμαστη ψυχική δύναμη και αξιοπρέπεια.

Η ξαφνική φυγή του από τη ζωή βίβησε όλους μας στη θλίψη. Αποτελεί όμως παράδειγμα και υπόδειγμα για τις νεότερες γενεές και ιδιαίτερα για δύσους νοιάθουσιν την ανάγκη να προσφέρουν στον τόπο τους με αισθητά ευθύνης, αλληλεγγύης και ανιδιοτελείας με σήμερα βρίσκονται πάλι μαζί στην αιώνια ζωή.

Υπήρξε άνθρωπος σειρνός, έναν άνθρωπος του μέτρου, ανδινοτελής και δυναμικός. Υπήρξε ηθικό στοιχείο, εργατικός και αποτελεσματικός. Το 1977 τερψάτισε ευδοκίμως την στρατιωτική του καριέρα. Για την προσφορά του στην Αστυνομία Πόλεων, την εργατικότητά του προσήλωσή του στο καθήκον και για το ίθος του τιμήθηκε από την Υπηρεσία του με σχετικά μετάλλια και παράστημα. Ήταν

προσευχόμαστε όλοι εμείς σήμερα στον Ύψιστο να ταν αναπαύσει στους Κάλπους του Αβραάμ να δώσει παρηγορά στην οικογένειά του και η μνήμη του να είναι αιώνια και ευλογημένη.

**ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ
ΑΕΙΜΝΗΣΤΟ ΤΡΥΦΩΝΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ,
ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑ**

Κεραυνός απρόβλεπτος άστραφε κι ἐπεσε στο χωρίο μας εν αιθρίᾳ, για να διαπιστωθή ότι τίποτε δεν υπάρχει τόσο κοντά στη ζωή, όσο ο θάνατος, αλλά και τίποτε δεν είναι τόσο άγνωστο και απρόβλεπτο όπως ο θάνατος.

Άνθρωποι με γρανιτένια αντοχή και χωρίς υπουργία θανάτου πεθαίνουν, όπως τα δέντρα, και υπηρεσιακό στίβο. Αφησε πρότυπο συζητικής στοργής και αφοσίωσης προς την

αντιτίτιο της προσωπικότητός του, όπως ο αυτό συνέβη και με τον αγαπητό από όλους μας Τρύφωνα, η σύντομη δοκιμασία του στο κρεβάτι του πάνω φαίνεται σαν τον σύντομο χρόνο, που απαιτείται να κόψῃ το δέντρο ο δεντροκόπης. Μας έφυγε λοιπόν ξαφνικά ο αγαπητός Τρύφωνας, αλλά άφησε πίσω τις ανταύγειες της προσωπικότητός του, όπως ο θάνατος ήταν παντού και πάντοτε δόνη.

Ευπατρίδης, γνήσιος Νυμφάσιος, γέννημα και ανάστημα της γενέτερες μας, φορέας των αξιών και αρετών, όπως τις διεμόρφωσαν και εβίωσαν οι αγνοι και φιλόποινοι πράγονοί μας, οι πισχοί σε ώλη, αλλά πλούσιοι σε ψυχικά και ηθικά χαρίσματα. Ήταν παντού και πάντοτε

παρών, σε κάθε κοινωνική εκδήλωση πάνου ή χαράς, με ειλικρινή διάθεση και συμπαράσταση ανθρώπου προς άνθρωπο, μάλιστα στην εποχή μας, όπου πλήθανε γύρω μας η μικρότητα των πραγμάτων και η απαξίωση των αρχών της κοινωνίας των ανθρώπων.

Σθεναρό στήριγμα της πατρικής του οικογένειας, αλλά και υποδειγματικός ούζυνος και πιατέρας της δικής του οικογένειας, ανεδείχθη άπιτωτος αγωνιστής, τόσο στον οικογενειακό, όσο και στον κοινωνικό υπηρεσιακό στίβο. Αφησε πρότυπο συζητικής στοργής και αφοσίωσης προς την καταπρυχομένη ασθενή αείμνηση Νίκη, άγγελος φιλάσκας της μέχρι της τελευταίας της πνοής. Ταώς η μεγάλη του συμπλόκη και αφοσίωση προς αυτήν επετάχυνε το βήμα του θανάτου και «δί ελαχιστού καιρού τύχης» έσπευσε να την συναντήσῃ.

Είπησε την Υπηρεσία του, της Δημοσίας Τάξεως και επιμήθη από αυτήν με τις ανάπτες τιμητικές διακρίσεις για το ήμος του, την εργατικότητα και την αξιούντη του.

Έτοιμη έφυγε καταξιωμένος στις συνειδήσεις όσων των γνώρισαν και τον έζησαν, ημικά, κοινωνικά και ανθρώπινα.

Ας είναι αιώνια και ευλογημένη η μνήμη του.

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ, ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΔΑΝΕΣΗ

ΤΡΥΦΩΝ ΑΘΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

Παραμονή Πρωτοχρονούς διάλεξε ο αγαπητός συνάδελφος, φίλος και συγγενής να φύγει από κοντά μας.

Ο Τρύφωνας γεννήθηκε στη Νυμφασία Αρκαδίας το 1925. Ήταν ο πρωτότοκος από τα εννέα παιδιά που είχαν οι γονείς του. Άφου τελέιωσε το 8άριο Γυμνάσιο Βυτίνας, κατετάχη στην Αστυνομία Πόλεων το έτος 1946. Με σύμμαχο την αγαπημένη του Νίκη απέκτησε δύο γνωστούς καταξιωμένους σημερά επιστήμονες.

Υπηρέτησε στη ΙΕΤ Αστυνομικό Τμήμα και σπήλια Αθηνών και επέδειξε ήθος, τιμότητα, σοφόρητη και συνάδελφηκή αγάπη.

Συνταξιδοτήθηκε το 1977 με το βαθμό του Ανθυπαστυνόμου.

Έκτος από την Υπηρεσιακή του δραστηριότητα, ασχολήθηκε έντονα με τα θέματα του Συλλόγου των Απονταχών Νυμφασίων «Η Αγία Τριάς» του οποίου εκτός από ενεργό και δραστήριο μέλος διετέλεσε και Πρόεδρος του. Ήταν δεμένος με την ιδιαιτερή πατρίδα του και έχαιρε αγάπης, εκτίμησης και σεβασμού από τους κατοίκους του χωριού που υπεραγαπούσε και δεν παρέλειπε να το επισκέπτεται και να παραμένει για πολύ χρονικό διάστημα.

Αγαπητέ Τρύφωνα, προσευχόμαστε στον Πανάγιαθα να σε κατατάξει μεταξύ των Αγίων και τον παρακαλούμε να δίνει βαλόαμιο παρηγοριάς στους δικούς σου, η δε μνήμη σου να είναι αιώνια.

Τριαντάφυλλος Χρ. Δάνεσης
Αστυν. Δι/νής ε.α.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΝΤΟΣΚΑ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΓΓΟΝΟ ΤΗΣ ΠΑΤΕΡΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ.

Αιδεσιμότατοι πατέρες, Οσιωτάτη καθηγουμένη της Ι.Μ. Παναγίας Κερνίτσας μετά της τιμίας συνοδείας σας, σεβαστή των εροφαλών χορεία, εισεβές εκκλησίασμα, στις 21/3/2016 έκλεισε ενα αγαπημένο κεφάλαιο της ζωής μου, η γιαγιά μου Παναγιώτα Ντόσκα. Δεν θα αναφερθώ στη βιοτή της, θέλω μόνο να εκφράσω την βαθύτα ευχαριστία που θέλω να απευθύνω στη γιαγιά μου τούτη την ώρα, γιατί μέσα από τους κόλπους της ευλογημένης οικογένειας που δημιούργησε με τον αείμνητο συζυγό της και παπούο μου Χρήστο (που δυστυχώς δεν τον έζησα αρκετά γιατί έφυγε νωρίε), ανάθρεψε με χριστιανικές αρχές και αξίες την κόρη της, την μητέρα μου τη Μαρία.

Επιυλέον θέλω να μοιραστώ μαζί σας εναντί της λογο, πριν από μερικά χρονια σταν της ζητησα να ερθει να μείνει λίγο καιρο στο χωριό μου και να τη χαρούμε, μου απάντησε “δεν μπορω ν’ αφήσω την συντροφιά μου, την παρηγοριά μου”. στην ευλογή απορία μου, σε ποιον αναφέρεται, μου απάντησε με αιφοιλιστική ειλικρίνεια, στην «Παναγιά μου την Κερνίτσιασσα».

Σεβαστή μου γιαγιά τις τελευταίες ημέρες που

το σωματικό σου μαρτύριο έφτανε στο τέλος σου, κοιτούσα με μεγαλύτερη νοσταλγία τις φωτογραφίες που είχαμε βγάλει μαζί από την ημέρα που γεννήθηκα, αυτές αι φωτογραφίες σου με ενέπνευσαν να σκαρώσω λέγους στίχους ενθύμιο στη μνήμη σου.

“Φορώντας κανούφιο δέρμα από φως ζώνεος ολοκάθαρη περα από τη μνήμη καβάλα στο όνειρο! Σ’ αποχαιρετώ στην άκρη της Νυμφαίας και σου λέω γεια σου φιλωριστά μη κι ακουστεί! Από αύριο για μας θα είσαι η κουβέντα μας τις ωρες του αιγουέμποτο και η θύμηση σου τις αρετές σου θα βελονάζει χάρτινες γεμάτες χάρη ανέγγιχτες από του χρόνου το έχαρο χέρι!”

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΝΤΟΣΚΑ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

“Ποτέ δεν είμαστε προετοιμασμένοι, να αποχαρέτησουμε τα αγαπημένα μας πρόσωπα. Όσο και αν κάποιες φορές είναι λιτωρωτική η αναχώρηση τους, η καρδιά μας πάντα θα λυγίζει και η θλίψη θα κυριαρχεί.

Η θεία Παναγιώτα σήμερα, ξέκινάει για το μεγάλο ταξίδι, έχοντας το κατευδόδιο όλων των Νυμφαίων.

Η θεία Παναγιώτα ήταν ένας από τους αλιγιστούς πολάνες του χωριού μας, από εκείνα τα παραδείγματα που χρησιμοποιεί η παράδοση μας, όταν θέλει να περγράψει την αιφοιλιστική σύζυγο, την στοργική μητέρα, την πατριωτισσα εκείνη που πάντα στέργει στον πόνο και συμπαραστέκεται στις δυσκολίες των συμπατριωτών της.

Με αγάπη και υπομονή, συντρόφευσε τον σύζυγό της Χρήστο, μέχρι το τέλος της ζωής του.

Με την ομήλη της προσφοράς, της θρησκείας, των ανθρώπινων αξιών, της αλληλεγγύης, της καλοσύνης και του πατεριωτισμού ομίλεψε τους χαρακτήρες του Θεοφάρη, του Τριαντάφυλλου, της Μαρίας και του Κώστα Χαρακτηριστικά που ρίζεσσαν μέσα τους και αντανακλώνται στο βλέμμα και στις πράξεις τους.

Έδωσε τα δώρα της ταπεινότητας και της σημάτης στα εγγόνια της, στον παπά Ντόνιο

και στον Χρήστο τα οποία καμάρωνε καθώς μεγάλωναν και ανδρώνταν.

Θεία Παναγιώτα, φεύγεις σήμερα την πρώτη μέρα της Άνοιξης, για τους ολάνθιστους και μοσχοβολιστούς κήπους του εποικότανου Παραδείσου, με τις προσευχές ὅλων μας να σε συντροφεύουν.

Η μνήμη σου δεν θα λησμονηθεί, θα παραμείνει ζωντανή στις καρδιές ὅλων μας. Καλό σου ταξίδι.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΣΠΗΛΙΩΤΗ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Αυτή την ζαφνική απώλεια, δεν μπορεί να την χωρέσει το μυαλό και η καρδιά μας.

Στεκόμαστε σήμερα εδώ, μουδιστορένοι από την τραγικότητα, αλλά αποφασισμένοι να τιμήσουμε τον αγαπημένο συμπατιρώτη μας.

Να τιμήσουμε μια προσωπικότητα, πολυδιάστατη, έναν άνθρωπο που διακρίθηκε για το ήθος, την αξιοπρέπεια και την ταπεινότητα του.

Υπόδειγμα οικογενειάρχη, μαζί με την αγαπημένη του σύζυγο Ευαγγελία, ανέθρεψε με αγάπη και καμέρωσαν την κόρη τους Γεωργία και την όμορφη οικογένεια που δημιούργησε με την σειρά της.

Ως εκπαιδευτικός ήταν άριστος, με αγάπη στην διδασκαλία και στην διάπλαση του χαρακτήρα των μαθητών του, πολλοί από τους οποίους είναι σήμερα εδώ. Τα τελευταία χρόνια, πάντα ενεργάς, ασχολήθηκε και με συγγραφή βιβλίων καινωνιολογικού χαρακτήρα.

Παπιρώντες, Σιάνια έλευσε από τις εκδηλώσεις του χωριού μας. Ασχολήθηκε ενεργά με τον πολιτιστικό μας σύλλογο ως γραμματέας του Δ.Σ. και αποτέλεσε φωτεινό παράδειγμα για εμάς τους νεότερους, δείχνοντας μας τον δρόμο της ανιδιοτέλειας και της συνεχούς προσφοράς.

Τριαντάφυλλε θα μας λείψει και είμαστε εδώ για να εκφράσουμε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένεια σου και για να σε διαβεβαιώσουμε ότι το πέρασμα σου από την ζωή θα μείνει ανεξίτηλα χαραγμένο στις καρδιές ὅλων μας.

Καλό ταξίδι Τριαντάφυλλε.

Α Π Ο Χ Α Ι Ρ Ε Τ Ι Σ Μ Ο Σ Σ Τ Ο Ν ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ Σ ΠΗΛΙΩΤΗ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΛΑΤΑΝΗ.

Σεβάσμιοι Πατέρες της Εκκλησίας, Ευλαβές Εκκλησιάστα, Χριστός Ανέστη Πολικαγαπήμενέ μου Εξάδελφε Τριάντιο.

Χίλιες με την φυχή γεμάτη πάνο κατευδόσαμε την Καλυφώ τη γυναίκα του οδεληρού σου Γιάννη, που ξεκίνησε το μεγάλο ταξίδι προς την αιωνιότητα και σήμερα μαζευτήκαμε πάλι όλοι εδώ να αποχαιρετήσουμε και εσένα που βιάστηκες να φύγεις από κοντά μας. Αλήθεια τι κρίμα, τι πόνος μέσα σε τρεις μέρες να φεύγουν δύο αδελφικοί συγγενείας, δύο υπέροχοι άνθρωποι.

Ξάδελφε Τριαντούλη, έτσι σε έλεγα, για μένα ήσουνα αδελφός και κάπι τη παραπάνω. Μαζί γεννηθήκαμε, μαζί πήγαμε σχολείο, μαζί τελειώσαμε, μαζί μεγαλώσαμε, μαζί στο Σύλλογο. Είμαστε αχώριστοι. Για το λόγο αυτό εκ μέρους των συγγενών, φίλων και συμπατιρωτών θα μου επιτρέψεις να σου πα λίγα λόγια τώρα που φεύγεις από κοντά μας. Τώρα εσύ μας φεύγεις.

Δεν ράγησες κανέναν. Φεύγεις βιαστικά και απρόσπιτα. Θα σου πω λίγα λόγια από τη ζωή σου. Λόγια αληθινά όπως τα ξέρω και όπως

τα έζησες.

Ο Τριαντάφυλλος Σπηλιώτης, δεν λέω αειμνήστο γιατί ζει μέσα στην ψυχή μας, γεννήθηκε από τον θείο Μήτρο και τη θεία Γεννήση πριν από 69 χρόνια.

Μεγάλωσε σε δύσκολες συνθήκες, όπως άλλοι μας στην εποχή εκείνη. Το προιό στο Σχολείο και το απόγευμα στις δουλειές του απιτού. Κοντά στα πρόβατα και στα λουπά ζώα. Το άλογό του ο Μπάλιος ήταν η λατρεία του, ο φίλος του ο οποίος τον ξαράβοι. Το φαγητό λιγοστό και όχι αξιόλογο. Όμως είχε έφεση για μάθηση αγωνισύς τα γράμματα ήθελε να σπουδάσει. Ήθελε να γίνει καθηγητής.

Τα βιβλία δεν του έδιπλε ποτέ από την τοέπι του κοντά στα πρόβατα και στο μαντρί έριχνε κάποια κλεψτή ματιά. Διακρινόταν για τη φιλομάθεια του και είχε απεριόριστη μνήμη που λίγοι άνθρωποι διαθέτουν.

Τελείωσε το Λύκειο Βυτίνας και ύστερα από επιτυχείς εξετάσεις εισήχθη μεταξύ των πρώτων με υποτροφία στη Φιλοσοφική Σχολή Ιωαννίνων. Υπηρέτησε ως Φιλόλογος Καθηγητής στα Γυμνάσια της Γορτυνίας, Τροπαίων Κοντοβάζινας, Βαλτεσινίου, Βυτίνας και στη συνέχεια στο 3ο Γυμνάσιο της Νέας Φιλαδέλφειας.

Τα τελευταία 11 χρόνια μέχρι της συνταξιοδότησής του υπηρέτησε στην Διεύθυνση της Δευτεροβάθμιας Επιθεώρησης Μέσης Εκπαίδευσης Αθηνών.

Ο Τριαντάφυλλος δεν ήταν Καθηγητής, ήταν δάσκαλος με όλη τη σημασία της λέξης. Ή διδασκαλίες του ήταν ανεπανάληπτη, ξεπερνούσε τα όρια της κοινής διδασκαλίας. «Ήταν δάσκαλος που αεβάτων την αποστολή του έκανε το χρέος του και το καθήκον του.

Έστεκε δίπλα στους νέους, αγκανισύσε και φρόντιζε για την επιμόρφωσή τους.

Δημιούργησε οικογένεια με τη σύντροφο της ζωής του Ειαργγελία Μαρκοπούλου από το Πυργάκι. Απέκτησε ένα εξαιρέτο κορίτσι το οποίο αποκατέστησε και του έδωσε όλα τα εφόδια για τη ζωή της. Ο γαμπρός του ο Κώστας τον είχε σαν δικό του πατέρα. Τον αγωνισύσε, τον σεβόταν, τον λάτρευε, το ίδιο και τα δύο εγγονάκια του, που ήταν πάντα μαζί του.

Στο Προσκλητήριο του Συλλόγου δεν υπήρξε απόλοις στρατιώτης, αλλά επιτελικά νούς.

Διετέλεσε επί μία δεκαετία Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου των Απανταχού Νυμφασίων. Βοήθησε τα μέγιστα στην αναμόρφωση και στην έκδοση του ενημερωτικού δελτίου του Συλλόγου σε νέες βάσεις με πλούσιο περιεχόμενο. Ασχολήθηκε ακόμη με την συγγραφή άρθρων και ομιλιών. Μεγάλη ήταν η συμμετοχή του στην Έκδοση της Ιστορίας του χωριού του Λεωνίδα Σπηλώτη. Ήταν αυτός που έκανε τις τελευταίες διορθώσεις και τη συμπλήρωσή της.

Ακόμη συμμετείχε στην Έκδοση του Βιβλίου για τα 70 χρόνια δράσης και δημιουργίας του Συλλόγου, καθώς και στο Λεύκωμα «Η ΝΥΜΦΑΣΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ».

Με τη συγγραφή του Βιβλίου «ΟΙ ΔΥΝΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ» του Βιβλίου για τις θρησκείες του Κόσμου, για τα ήθη – έθιμα και παραδόσεις του τόπου μας καθώς και διάφορα ένθυμα. Το ενδιαφέρον του για το Σύλλογο και το χωριό υπήρξε ανεπανάληπτο.

Η τίμηση του από το Σύλλογο αποτελεί δίκαιη αναγνώριση του Έργου του και της Προσφοράς του. Η κιβωτός των γνώσεων του ήταν ανεξάντλητη και με αυτές προχώρησε στη ζωή του, χαροκτηρίζοντας «Κινητή Βιβλιοθήκη». Ακόμη υπήρξε καλός συναυλητής και άριστος διηγηματολόγος. Γνώριζε τα πάντα τα παλιά και τα νέα δρώμενα του χωριού.

Τα τελευταία χρόνια έδινα σκληρές μάχες με τη ζωή αφού είχε κλουνιστεί σοβαρά τη υγεία του. Το τελευταίο ώμας χτύπημα ήρθε προσχές, ήταν μοιραίο και μας βύθισε στη θλίψη και τον πόνο.

Πονέσαμε όλοι ξάδελφε Τριάντα και θα πονάμε γιατί θα μας λείπεις. Στο πέρασμα σου από τη ζωή αφογες ανεξήτηλα σημάδια της μεγαλοσύνης σου και μία ολόκληρη δεξαμενή γεμάτη από αρετές με τις οποίες αφιρητάπτεσες και διαμόρφωσες τον αδαμάντινο χαρακτήρα σου. Οι ημίκες αξίες και οι ανθρώπινες αρετές είχανε βρει εφαρμογή στο πρόσεπτό του.

Υπήρξε άνθρωπος χαμηλών τάνων και ήρεμης δύναμης, εργατικός, ειλικρινής, δίκαιος, καλός οικογενειάρχης, έντιμος, κοινωνικός,

νοικοκύρης, ευσεβής χριστιανός και εξαιρετός πατέρας και παππούς. Πορεύτηκε τη ζωή του με υψηλό ήθος, ευγένεια, καλοσύνη με αξιοπρέπεια – και ήταν αγαπητός από όλους – ήταν ψυχούλα τα έδινε όλα για τους όλους και δεν κρατούσε τίποτε για τον εαυτόν του. Υπήρξε φλογερός πατριώτης και έτρεφε υπερβολική σγάπη για το χωριό.

Φεύγεις, ξάδελφε και το χωριό μας ορφάνεψε, έγινε φτωχότερο γιατί το κενό που αφήνεις είναι μεγάλο και δεν μπορεί να αναπληρωθεί. «Ησουν και εσύ ένα μεγάλο κεφάλαιο της Νυμφαΐσσας, που όμοις δεν θα σήργασε ποτέ γιατί έβαλες τη σφραγίδα σου στα δρώμενα και στην ανάπτυξη του χωριού και στην εκπαίδευση. Πράγματι όταν η κοινωνία χάνει από κοντά της έναν τέτοιο άνθρωπο και διάσκαλο σίγουρα γίνεται φτωχότερη.

Προσθέτο Πάτηχα, που ήταν και το τελευταίο σου, πήγες στο χωριό και αποχωρέψτησες για τελευταία φορά τον τόπο που σε γέννησε και είδες για πρώτη φορά το φως του ήλιου λές και αισθανόντους το τέλος σου.

Αυτά τα λόγια ξάδελφε είναι λίγα για σένα, μπορεί κανείς να μιλάει ατελειωτές ώρες για την προσωπικότητά σου για τις γνώσεις σου και για την προσφορά σου.

Εκ μέρους των συγγενών σου, των συναδέλφων σου, των μαθητών σου και των συμπατριωτών σου, σου εύχομαι καλό ταξίδι στη Βασιλεία των Ουρανών.

Θα μας λείψεις και να ξέρεις ότι θα είσαι για πάντα στην καρδιά μας και στη σκέψη μας. Καλό ταξίδι πολυαγαπημένε μου ξάδελφε, αδελφέ και φίλε Τριάντο. Καλό ταξίδι δάσκαλε. Καλό ταξίδι εκλεκτέ συμπατριώτη. Η μνήμη σου να είναι ευλόγημένη και αιώνια και να αποτελεί ζωντανό παράδειγμα προς μίμηση. Στο καλό και Καλό Παράδεισο.

ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ, ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΗΣΣΕ ΤΟΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΣΠΗΛΙΩΤΗ, Ο ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Κ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΔΑΚΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ.

Ο κ. Γιαννακούδακης, τόνισε την της ζωής σου. άριστη επιστημονική του κατάρτιση του

Τριαντάφυλλου Σπηλιώτη, το πάθος του σύζυγος, πατέρας και παππούς. Πορεύτηκε τη για γνώση από τα φοιτητικά του χρόνια και την αναγνώριση από τους μαθητές του, που τον προσφωνούσαν με τον τιμητικό τίτλο «δάσκαλε».

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΨΩ ΣΠΗΛΙΩΤΗ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΛΑΤΑΝΗ

Σεβάσμιοι Πατέρες – Ευλαβείς Χριστιανοί, Χριστός Ανέστη,

Πολυαγαπημένη μου εξαδέλφη Καλυψώ. Μου έλαχε ο κλήρος και το θλιβερό καθήκον να σου απευθύνω τον τελευταίο αποχαιρετιστήριο λόγο και το ύστατο χάρις εκ μέρους της οικογενείας σου, αλλά και εκ μέρους των λοιπών συγγενών σου, φίλων και οδύνη και αληθινή συντριβή.

Αποχαιρετούμε ένα διαμάντι, ένα άτομο ηθικής ακεραιότητάς και αξιοπρέπειας. Αλήθεια πόσο άδικη και αδύσώπητη στάθηκε η μοίρα, που τόσο πρόωρα, τόσο σκληρά και ανελέητα σε χτύπησε και σου έκοψε το νήμα

Καλυψώ γεννήθηκε και μεγάλωσε στον

Άγιο Χαράλαμπο Ευρυτανίας με αγνή ψυχή και η αγνή ψυχή της ήθελε να προλάβει να σαν τον καθαρό αέρα του Βελουχιού. "Ένωσε ανταμώσει τον αναστάντια Χριστό στον δρόμο την τύχη της με το Γιάννη ένα άμαρφο, δημιουργικό και πανέξυπνο παλληκάρι και ανοίξανε το σπιτικό τους. "Ήταν ο καπαλύτης για τη δημιουργία μιας υποδειγματικής οικογένειας, αξιολάτρευτος άνθρωπος, άριστη σύζυγος, υπέροχη μητέρα και γιαγιά, πρόσχαρτη, εργαστική, νοικοκυρά, έντιμος άνθρωπος, κοινωνικός, γεμάτη ζωντάνια.

Δεν υπάρχουν λόγια για να την πειργράψει κανείς. Αγάπησε και αγαπήθηκε τόσο πολύ από τον άνθρωπο της δύο και από τους φύλους και τους συγγενείς της. Υπήρξες ένας ευαίσθιθος άνθρωπος γεμάτος αγάπη και καλοσύνη, έδειν αυτό που μπορούσε με την καρδιά της. "Ήταν ο στυλοβάτης του ανδρός της και όλης της οικογένειας και στα δύο κολα και στα εύκολα πάντα έδινε τις σωστές λύσεις και απεντήσεις. Ήταν φιλασφημένος άνθρωπος. Δεν μπορεί να ξέχαιρε κανείς τη γλυκύτητα του λόγου της και τους καλούς τρόπους και πάνω από όλα το αξέχαστο πιλάτο χαρμόγελο της που άνοιγε απιλόχερα τη μεγάλη καρδιά της και το γέλιο της, που ήταν σαν τα κρυστάλλινα νερά του Κεφαλόβρυσου.

Ήσουν Καλυψώ απαράμιλλη στο χορό, τον οποίο έσερνες λεβέντικα και παραδοσιακά και όλοι σε θαυμάζαμε. Υπήρξες εκλεκτή μορφή προικισμένη με όλες τις σωματικές και χριστιανικές αρετές. Ευλαβής στο Θεό και αγαπητή σε όλους μας. Ήσουν μία Κυρία, μία αρχόντισσα που αμφότινες την οικογένειά σου και τον τόπο μας και τόσο γλυκός άνθρωπος που σημάδεψες τη ζωή μας.

Είχες Καλυψώ πολλές ακόμη υποχρεώσεις και μπορούσες πολλά να προσφέρεις. Όμως ξαφνικά μας φεύγεις. "Ετοι θέλησε ο Πανάγιας να σε πάρει πρόσφατα από κοντά μας, Φεύγεις και μαζί σου πάιρνεις την αγάπη μας και αφήνεις τη δική σου αγάπη και καλοσύνη. Αφήνεις το παραδειγμά σου.

Με αυτά τα λίγα λόγια σε αποχαιρετούμε εκ μέρους των Νύμφασίων συγγενών και φίλων. Θέλω να εκφράσω προς τον άνδρα σου, στα παιδιά σου και προς όλους τους συγγενείς, και φίλους σου τα θερμά και ειλικρινή συλλυπητήρια. Η Καλυψώ μας έψυχε

και η αγνή ψυχή της ήθελε να προλάβει να ανταμώσει τον αναστάντια Χριστό στον δρόμο για τον Παράδεισο.

Στο Καλό Καλυψώ, Καλό σου Ταξίδι. Θα μείνεις στην ψυχή και στην Καρδιά μας. Ας είναι αιώνια και ευλογημένη η μνήμη σου.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΣΤΑΜΑΤΑ ΚΑΡΑΜΟΥΖΗ-ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Υπήρξες μία υπέροχη γυναίκα, αξιολάτρευτος άνθρωπος, εξαίρετη σύζυγος και μητέρα. Έψυχε τόσο σύντομα και ξαφνικά από κοντά μας, που αδυνατούμε να κατανοήσουμε την απώλεια της.

Έχαιρε ιδιαίτερης εκτίμησης από τους συμπατριώτες μας, οι οποίοι την τιμήσαν, παρευρισκόμενοι στον αποχαιρετισμό της. Συλλογικάστε την οικογένεια της, τον σύζυγό της Νίκο, τον γιό της Λανδρέα, τα αδέλφια της Αγγελή και Πηνελόπη και τους λοιπούς συγγενείς της.

Ευχόμαστε αιώνια ανάσταση την αγνή ψυχή της και η μνήμη της να είναι πάντα ζωντανή στις σκέψεις μας.

**ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΩΝΤΑΣ ΤΟ ΘΕΙΟ ΜΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ Δ. ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑ, ΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΑΣ – ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΠΟΘΗΤΑΚΗ**

Εγώ δεν θα σας μιλήσω για τον αρχηγό, τον αστυνόμο ή το φίλο, αλλά το θείο, τον παπιό, τον άνθρωπο. Έναν άνθρωπο σκληρό, μοναχικό κι απόμακρο- έτσι έδειχνε! Δεν του άρεσαν τα κουτουμπολιά, δεν του άρεσαν τα δώρα, δεν ήθελε πολλά-πολλά... έτσι έδειχνε και οι περισσότεροι αυτό έβλεπαν, αυτό πίστευαν, τόσο καλά έκρυψε την ευαίσθητη ψυχή του. Όμως όσο σκληρός κι απρόσωπος κι αν ήθελε να δέιχνε, όσο κι αν ποιδάντρια τρέματα ακόμα και την σκέψη του, τόσο πολύ νοιώθαμε να μας προσπατεύει, να μας ακολουθεί - το αστυνομικό δαιμόνιο βλέπετε - να μας αγαπά, πάντα με τον τρόπο του. Αυτός ήταν ο Κώστας, ο Ντίνος ή ο θείος, ένας άνθρωπος που αγαπούσε με πάθος αλλά φοβόταν, ίσως, δεν ξέρα, απέφευγε να αγαπηθεί, απ' και το ήθελε πολύ. Ένας άνθρωπος που δεν είχε δικές του έννοιες και προβλήματα, τα προβλήματα όμως όλου του κόσμου ήταν και δικά του και τα βίωνε με τον πιο έντονο τρόπο και τότε βέβαια δεν μπορούσε πλέον να κρυψετε: Άγαπούσε, ενδιαφερόταν, νοιαζόταν και στεναχωρίσταν για τα αιθέρια του, τα ανίψια του, τα παπιά των ανιψών, τους

πατριώτες, τους συναδέλφους, τους γνωστούς ακόμα και τους αγνώστους. Νοιαζόταν για όλους, τους αγαπούσε όλους περισσότερο κι απ' τον εαυτό του, γιατί δύσκολα κάποιος μπορούσε να δει ή να νοιώσει αυτό που μοιράζομαι μαζί σας εγώ τώρα.

Θείε μου, στεναχωριέμαι για τις τάσες στηγμές, χαρές και λύτες, που δεν προλάβαμε να ζήσουμε παρέα, για κάποιες διαφωνίες που έμειναν μισές, για ότι δεν πρόλαβα να σε ρωτήσω ή να σου πω... Χαίρομαι όμως για δύο ζήσαμε μαζί, γιατί σε είδα, σε θυμάμαι και θα σε θυμάμα πάντα στις πιο ανθρώπινες στηγμές σου!

Έφτιαξες ένα απίτι για να χωράνε όλοι οι συγγενείς και οι φίλοι! Έφτιαχνες χιλοπίτες για 2 λόγους και αγόραζες μέλι για όλον τον κόσμο.

Μια μέρα, όταν ήμουν μικρή, στο οικογενειακό τραπέζι, ζήτησα τη βοήθεια όλων καθώς ήθελα να βρω δέρμα φιδιού, έφερνε λέει τύχη... Τώρα καταλαβατίνα πόσο δυσκολό ή απειό μπορεί αυτό να ακούστηκε, οι γονείς μου σάστισαν, η γιαγιά μου σίγουρα δεν ενθουσιάστηκε, εσύ δεν είπες τίποτα, όμως αργότερα με πήγες βόλτα στε χωράφια και μου βρήκες και μ' έκανες ευτυχισμένη! Μου έμαθες ακόμα να κόβω τουσκινίδες χωρίς να με πιάνει ωαγούρα, να μυρίζω τη βροχή και να αναγνωρίζω κάποια φυτέ αυτά είναι παράσημα για ένα παιδί της πόλης! Συνεχίζοντας με τις αναμνήσεις μου, σε θυμάμαι να ταΐζεις τον αδερφό μου μικρό και να γελάς, να απατείς να δοκιμάζουμε όλα τα φαγητά, να αγωνιάς για το αν είμαστε καλοί άνθρωποι, για το αν θα παραμείνουμε καλοί άνθρωποι, για το αν είμαστε ευτυχισμένοι, για το αν θα παραμείνουμε ευτυχισμένοι, λές κι αυτό εξαρπάται μόνο από εμάς... Πάντα σε όλα ήθελες να αγωνιζάμαστε για το τέλειο.

Σε θυμάμαι να χορεύεις λεβέντικο τοάμικο, να κάνεις αστέια και να γελάς με φίλους, να παιζεις μαζί μας... ναι, κάποιες παιζάμε μπάλα, κατακαλόκαιρο μέσα στον ήλιο, κάποτε μας ακινητοποιήσες με λαζές, μας πείραζες... και αργότερα θυμάμαι να μας πάρνεις ότι θέλουμε να φάμε, να κουβεντιάζουμε για την κοινωνία, του, τα ανίψια του, τα παπιά των ανιψών, τους την πολιτική και τα αθλητικά, μόνο με εσένα συγγενείς, τους κοινηπάρους, τους φίλους, τους μιλούσας για τα αθλητικά γιατί ήσουν πάντα

αμερόλιπτος και ενημερωμένος και μιλούσες συνηθίζει να αναπτύσσεται μέσα σε κάθε μαζί μου ήξερα – δεν ήξερα και τέλος μας έννομη ανθρώπινη κοινωνία. Εμφανίζεται, έφερνες δώρα απ' τα ταξίδια σου, πολλά και όπως τα βλαβερά ζιζάνια μέσα σε ωραίο περιβόλι, όπου απομιζούν την ικράδα του εδάφους και καταστρέφουν τα ευάδη και αφέλμα φυτεύματα του περιβολιού.

Σε είδα επίσης να πενθείς σιωπηλά το χαρό της γιαγιάς Μηλίτσας και να κλαίς με λωγμούς σαν μωρό παιδί όταν χάθηκε η δική μου γιαγιά και αργότερα για άλλους φίλους και συγγενείς αλλά και να στέκεσαι βράχος αικλόνης (!) καλλιεργητών – αμιντόρων, ως αντίπαλον και για τη μαμά μου, πατέρας και σύμβουλος των αρνητικών και έκνωμων στοιχείων της κοινωνίας,

Ησουν ένας άνθρωπος αιθεντικός και λεβέντης που ήθελε πάντα να είναι δίκαιος και που αν τα δεδομένα του παρουσιάζονταν σωστά έδινε εξαιρετικές συμβουλές και έκανε αμερόλιπτες κρίσεις. Διούλεψε σκληρά στην ζωή σου, σπουδασες και δεν σταμάτησες ποτέ να δουλεύεις σιωπηλά για το καλό του τόπου σου. Τον λάτρευες αυτόν τον τόπο! Τον είχες πάντα στην φυσή σου! Ησουν Αρκάς, Γορτύνιος και Γρανιτισώτης, ποτέ δεν τα έχασας αυτά!

Ησουν ακόμα ολιγόλογος, περήφενος και παλικάρι! Ένας άνθρωπος που είχε πάθος. Μισούσε κι αγαπούσε με πάθος κι αυτά τα δυο ήταν πολύ κοντά... τόσο που το ένα κάλυπτε το άλλο, αλλά όλοι ήξεραν ότι και το μίσος κρύβει ενδιαφέρον κι αγάπη. Θυμάμαι τέλος, την αγκαλιά σου που μπροσός να κιολίσεις ό,τι σπασμένο υπήρχε μέσα μου κι ελπίζω αυτήν την αγκαλιά σου να τη νοικώσω πάντα!

Μιλώντας εξ ονόματος όλης της οικογένειάς μας, σ' αγαπάμε, θα μας λείψεις και θα σε θυμόμαστε πάντα!

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟ NTINO ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑ

Αιδεσιμώτατοι Ιερέι, Γενναίοι Αξιοματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας, μετά του Τιμητικού Αγήματος, Αγαπητοί Συμπατρίτες και Φίλοι της Νομιμασίας,

Σήμερα σφραγίζεται με το προκείμενο αυτό φέρετρο ένα λαμπρότατο ιστορικό κεφάλαιο της Ελληνικής Αστυνομίας, που είχε να κάμπη ακόμη η απόλοτητα, η γενναιότητα και η με την πάταξη της εγκληματικότητας, που

Το έργο δύσκολο και επικίνδυνο, όμως ιερό και πλήρως ανθρωποτικό. Δεν υπάρχει διαφορά ημέρας με νύχτα, αλλ' ο χρόνος καλύπτεται συνεχώς με αγόνια και αγονία, για την επίτευξη του υψηλού κοινωνικοσωτηρίου στόχου, τον οποίον αιτιεί η Πολιτεία.

Οποιος αναλάβει αυτό το έργο πρέπει να έχει πίστη στη θεία συμπεράστωση, απεριόριστη αγάπη προς τον άνθρωπο και προσωπική ανιδιοτέλεια. Φροντίζει περισσότερο για τους άλλους και λιγάντερο ή καθόλου για τον εαυτό του. Άγρυπνος φύλακας της ζωής, της οικογένειας και της περιουσίας των συνανθρώπων του.

Η δημιουργία δικής του οικογένειας φαίνεται όνταρι ανέργικο. Τέτοιος ήταν ο προκείμενος νεκρός, ο αείμνηστος ριψοκίνδυνος, όμως αποτελεσματικώτατος στρατηγός Ντίνος Δημητρίου Γιαννημάρας. Το όνομά του πήρε την έννοια του θρύλου, αφού επί δεκαετίες διετράνωσε το γόνητρα της Ελληνικής Αστυνομίας, με τις επιτυχείς ενέργειες του και ταυτίστηκε το όνομά του με τον διώκτη του εγκλήματος και υπερασπιστή της ενόρμου τάξεως.

Όλη του η ζωή ήταν η ενσάρκωση του ανθρωπισμού, της εντιμότητος και της αξιοπρέπειας. Ο συναποθηματικός του κόσμος ειπαύθητος. Πόσες φορές, όταν έκανε την τιμή να επισκέπτεται τον ομιλούντα και σε δραματικές διηγήσεις του, για θλιβερά γεγονότα συνανθρώπων, δεν ανελώτε οι δάκρυα!

Γνωρίσματα της μεγαλοφυχίας του υπήρξαν ακόμη η απόλοτητα, η γενναιότητα και η αλήθεια. Δεν καταδέχτηκε ποτέ να θυσιάστη σε

καμπία σκοπιμότητα ή συμφέρον τις αξίες, που πίστευε και υπηρετούσε. Κρατήθηκε αλάβιθης, μακριά από κόμματα και πολιτικάντες, που περιτριγυρίζουν κάθε έντψη παρουσία.

Θυμάμαι τι είχε γράψει ο τύπος, σταν προϊχθη σε Υπαρχηγό της Αστυνομίας. Είναι λόγια του τότε υπουργού Γεωργίου Μαρόου: «... τον κ. Γιαννητζάρα δεν τον γνωρίζω προσωπικά, πληροφορούμαι όμως ότι δεν έχει σχέση με κόμμα, ανήκει στην υπηρεσία του και μόνον, γι' αυτό ανεπιχώλακτα προτείνω την προσάργυγή του.»

Και τώρα ήλθε το τέλος της επίγειας μακροχρόνιας ζωής του: έχουσε τη μάργα με το θάνατο, σύμφωνα με τη φυσική νομοτέλεια, όμως κέρδισε τη μάργη για την αιωνιότητά παραμένει το καύχημα της οικογένειάς μας και το καμάρι του χωριού μας.

Το ήθος του και η επιδειξιότητά του θα διδάσκουν πάλι καταξένεται ο άνθρωπος, για να νικά τη λήθη του θανάτου.

Σε λίγο θα αναπαύεται, εδώ στην πατρώα γη, δέντια στον τάφο του αειμνήστου αδελφού του, ήρωα Στρατηγού Πυροβολικού Βασιλείου, που έφυγε πρόσφατα.

Εκεί, οι δύο αυτοί τάφοι, κοσμήματα μηνήμης θα αναδύουν, μαζί με το άραμα του λιμανιώτα και το μήνυμα της φελοπατρίας, του εθνικού χρέους και του πρωισμού. Και τούτο διότι, ο μεν Βασιλείος ημύνετο πρωικός, καίτοι τρεματισμένος, κατά των πολεμίων, δηλαδή εξωτερικών εχθρών, που επεδίωκαν την υποδομήν της πατρίδος μας, ο δε Νίνος έδρασε πρωικά κατά των εσωτερικών εχθρών της κοινωνίας, που ήσαν, όπως προέπιαμε, τα διεστραμμένα όργανα του κακού, εις βάρος της νομίμου τάξεως.

Ας είναι σεβαστή και διεκρής η μηνήμη τους, αγήρως εις τον αιώνα του αιώνος.

Ο πρόδρος του Συλλόγου Νυμφαίων "Η Αγία Τριάς" κ. Γύργος Παπαδάκης, μου έκαψε την τιμή να τον εκπροσωπήσω σ' αυτήν την εξώδιο ακαλούθια του σεβαστού και αγαπητού Στρατηγού Νίνου, να καταθέσω τη θλίψη του και να ζητήσω συγνώμη για την απουσία του, οφειλόμενη σε απρόβλεπτο και αξεπέραστο εμπόδιο.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΓΙΑΝΝΗΜΑΤΑ (ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΚΑΙ ΤΕΩΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΝΗΣ)

Ξεκίνησες ένα δρόμο αντηφορικό, γεμάτο εμπόδια και αντιξόδητης. Σε όλη σου τη ζωή, ήσουν αγωνιστής που ήζερε να μάχεται ορθίος και να αγωνίζεται στις επαλέξεις του χρέους και του καθήκοντος. Διάλεξες ένα δρόμο που δουλειούνται ανεβάνοντας ξέρουν να παλέύουν και να αγωνίζονται γι' αυτό αυτός ο δρόμος είναι γεμάτος συγκινήσεις και προσφορά και εσύ πάλεψες σκληρά για αυτό και κατέκτησες τα ανώτατα iεραρχικά αξιώματα της υπηρεσίας σου αλλά και απλόχερα πρόσφερες στο συνάνθρωπο σου, τον ιδιάιτερο τόπο σου και την Πατρίδα γενικότερα. Όλη σου η ζωή ήταν ένα παράδειγμα ήθους, αξιοπρέπειας, ευθύνης, τιμιτάτης, εργατικότητας, καλοσύνης, αποφοιτιστικότητας, σεβασμού, πίστης στην Πατρίδα και τις Ελληνικές παραδόσεις και στην Αριαδνή υπομπροσύνης.

Λένε ότι με την μηνήμη διατηρείται η εγκόμια αιωνιότητας και με την πίστη πιστώνεται η άλλη ζωή εκείνη που έχει αρχή αλλά δεν έχει τέλος. Ο μόνος τρόπος που έχουν οι νεκροί να τους κρατήσουν ζωντανούς, είναι όταν τους θυμάριαστε και τους συνοδεύει ένα μεγάλο μέρος των αναμνήσεων που έχουμε γι' αυτούς. Η δύναμη σου θύμηση θα μείνει αιώνια στη μηνήμη όλων μας. Θα είσαι κοντά μας όσο θα έχουμε και μεις τα μάτια μας ανοηχτά. Θα μείνουν για πάντα τα ίχνη της ιστορικής σου πορείας μέσα στις δικές μας αναμνήσεις.

Στον τόπο που εγώ τώρα διαμένω αποχαιρετάμε τους νεκρούς μας με ένα μοιραλόγι βγαλμένο από την πονεμένη καρδιά μας. Τα ίδια θα κάνω και εγώ για σένα.

«Δεν έχω τίνος να του πω τον πόνο της καρδιάς μου να σας τον πω ψηλά βουνά, φαίναμαι μη ραγίσετε να σας τον πω ψηλά κλαριά, τον Μάτη δεν θα ανθίσετε να σας τον πω βρυσούλες μου φοβάμαι μη στερέψετε, να της το πω της μάνας μου και κείνει ειν' αποθαμένη

Χάρε σε σένα θα το πω και θέλω να προϊστάμενος του τμήματος αυτού για παραμάκουσίες, θάθελα νέγχες δύο παιδιά να σου πολλά χρόνια, μέχρι της προσαγωγής σου στον παιρνά το ένα να κάψω την καρδούλα σου ως βαθμό του Αστυν. Δ/ντου.

μου 'κάψες και μένα

Εκδίκηση να μπόρεσαι κάποια βραδιά να πάρω για τον δικό σου τον χαρό το άχτι μου να βγάλω».

**ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΣΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑ,
ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟ,
ΠΡ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΝΑΓΙΤΣΙΩΤΩΝ «Η
ΑΝΑΛΗΨΗ».**

Σεβοστέ θείε,

Ως εκπρόσωπος του συλλόγου Παναγιτσιώτων του οποίου υπήρξες εκλεκτό μέλος, την ώραπτι αυτή στηγή, θα επαναλάβω την ευγνωμοσύνη των μελών για τις άπειρες στηγμές που λάμψιμες με την παρουσία σου τις πολιτιστικές και θρησκευτικές εκδηλώσεις του Συλλόγου μας.

Από τον βαθμό του Υπαστυνόμου υπήρξες σημαντικό στέλεχος του τμήματος Διελέξης Διεργητικής της Δ/νσεως Ασφάλειας Αθηνών.

Καθ' όλη την σταδιοδρομία σου στο τμήμα αυτό διακρίθηκες δια την ανακριτική σου δυνατότητα στην εξιγνίσση των εγκλημάτων της αρμοδιότητας σου. Η ψυχολογική σου διείσδυση κατά την ανάκριση στον τρόπο σκέψης των κακοποιών ήταν το μυστικό σου. Αρδόπλιζες ανακριτική την αρχική σους αδιαλλαξία και τους οδηγώσεις σε αναπόφευκτη ορολογία. Πράγματι ζόνεσε με το βλέμμα στραμμένο στην εξιγνίσση του συνόλου των εγκλημάτων αυτών με αποτέλεσμα τα ανεξιγνίστατα αδικήματα επ' των ημερών σου να είναι σχεδόν μηδενικά.

Τα πρωτοσέλιδα του Ημερήσιου τύπου καθημερινά εκθειάζουν τις αναρίθμητες επιτυχίες σου, αλλά και την ανακριτική σου επιδειξιότητα. Ο επιδέξιος αυτός χειρισμός στο σύνολο των υποθέσεων και η εξιγνίσση αυτών σε καθιέρωσαν στη συνείδηση των συναδέλφων σου, αλλά κυρίως των προϊσταμένων σου, ως τον πλέον ικανό και αναντικατάστατο. Το μαρτυράει άλλωστε το γεγονός ότι διετέλεσες

Ως κορυφαία αναγνώριση των εκανονήτων σου με την προσαγωγή σου στον βαθμό του Υπαρχηγού του Σώματος. Αποστρατεύες με τον ανώτατο βαθμό του Αρχηγού του Σώματος της Αστυνομίας Πόλεων.

Απαλητικός και αδιάλλακτος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων σου. Ευρηματικός και επιδέξιος στις ανακριτικές σου πράξεις. Πάντα χαρισματικός και αυθόρυμπος. Ήθικός και δίκαιος στις κρίσεις σου. Διαχρονικά μετριόφρων, χωρίς ίχνας υπεραιφνίας. Ολόκληρη η ζωή σου έλαμψε πληθωρικά από εντυπωτήτα και ειλικρίνεια. Πάνω απ' όλα περήφανος και αξιοπρέπης. Ήξερες καλά να λες τα πράγματα με το ηνοία τους.

Παντοτινά θα μείνουν στην ψυχή μας, ως παρακαταθήκη οι πράξεις σου, οι αρετές σου και το σπάνιο ήθος σου.

Πορεύουσαν προς την Ανω Ιερουσαλήμ, στην Βασιλεία του Πατρός όπου οικ έστι πόνος, λόπτη ή στεναγμός. Σε συναδέουσαν οι ευχές όλων μας και σε προσευχές των Πατέρων της Εικλησίας για ένα ήσυχο και γελήνιο ταξίδι του Ουρανού.

Καλό Παράδεισο αγαπημένε μας Στρατηγέ. Ευχόμεθα η μνήμη σου να είναι αιώνια.

**ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΥΠΑΡΧΗΓΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ
ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΥΠΕΥΘΥΝΟ
ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ,
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ ΧΡΗΣΤΟ
ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟ Β'**

Αγαπητέ Αρχηγέ μας,
Προσήλθαμε σήμερα εδώ προ της οεπής
σερού σου, κατεχόμενοι όλοι από βαθύτατη
λύπη και συγκίνηση για τον θάνατό σου, όπως
μετά των περίλυπων οικείων σου, συγγενών,
συμπλοκών, των εν ενεργεία και αποστρατεία
συναδέλφων σου, των πολυπλήθων εκλεκτών

φίλων και γνωστών σους, για να ενώσουμε Αστυνομία και την κοινωνία. όλοι μαζί τις ταπεινές μας δεήσεις προς τον Το Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας σε Υψηλο και τις προσευχές μας συγχρόνως, υπέρ ένδειξη τιμής και ευγνωμοσύνης για τις της μικαρίας μνήμης και απονίας ανάπτωσης πολύτιμες υπηρεσίες που προσέφερες σ' αυτό της ενάρετης ψυχής σου. Ακολούθως με και την Πατρίδα, σου καταβέτει απέριττο θρησκευτική ευλάβεια και συγκίνηση, να σου στέφανο από λίγα λουλούδια και εύχεται απευθύνουμε όλοι τον ύστερο χαιρετισμό.

Θλιβερό καθήκον, μας οδήγησε όλους εδώ, για να σου αποτίσουμε τον τελευταίο φόρο για να σου αποτίσουμε την παρευρισκόμενων στη

παροχή της ιατροφρεστήσαμε για τελευταία φορά, τον εξάρτητο Αξιοματικό, αληγόριμη συνάδελφο, για την Αστυνομικό Διευθυντή Δυτικής Ελλάδος, ειλικρινή και καλό φίλο, τον αξιαγάπητο Υποστράτηγου κ. ΤΣΟΛΚΑ Φώτιου, Γενικού Περιφερειακού Αστυνομικού

Γεννημένος το 1920 στη Νυμφασία Διευθυντή Πελοποννήσου Ταξίαρχου κ. Αρκαδίας, κατετάγης στο Σώμα της Ελληνικής ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ Αδαμάντιου, Αναπληρωτή Αστυνομίας το 1943 με το βαθμό του Διευθυντή της Διεύθυνσης Αστυνομίας Μαθητευόμενου Αστυφίλακα. Στη συνέχεια Αρκαδίας Αστυνομικού Διευθυντή κ. φοίτησες στη Σχολή Αξιωματικών όπου ονομάστηκες Υπαστυνόμος το έτος 1950. Της Διεύθυνσης Αστυνομίας Αρκαδίας, Προήγησες στους ανώτερους βαθμούς της Ιεραρχίας ως Διευθυντής Β' και Α' τα έτη 1971 και 1973 αντίστοιχα. Το 1976 προαγήθη στο βαθμό του Γενικού Διευθυντή και το 1977 στο βαθμό του Υπαρχηγού της Αστυνομίας Πόλεων. Σου απονεμήθηκε εν αποστρατεία το 1978 ο βαθμός του Αρχηγού.

Υπηρέτησες μεταξύ άλλων, σε μάχιμες και επιτελικές Υπηρεσίες του Σώματος, ειδόντας όλα αυτά τα έτη, εκπληρώνοντας το όνειρό σου και υπηρετώντας την Πατρίδα και τους συνανθρώπους σου.

Για την προσφορά σου, το ζήλο και τις επιτυχίες σου τιμήθηκες με πολυάριθμες ημερικές αμοιβές, κέρδισες τις καρδιές των συμπολιτών και των συναδέλφων σου, με την εισυνεδρία της, την εργατικότητα και την εντυπότητα που σε διέκριναν.

Παντού όπου κι αν υπηρέτησες, τίμησες ένδοξα την Ελληνική Αστυνομία, συνδιάζοντας το υπηρεσιακό καθήκον με τη ανθρωπιά και την κοινωνία. Άφησες πίσω σου ανθρώπους, που μόνο καλά λόγοι έχουν να πουν για σένα.

Η υπόσχεση όλων μας πως θα κρατήσουμε άσβεστη τη μνήμη σου, είμαστε βέβαιοι ότι θα αποτελέσει για σένα τη μεγαλύτερη τιμή, και αναγνώριση της προσφοράς σου στην

Αστυνομία και την κοινωνία.

Το Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας σε Υψηλο και τις προσευχές μας συγχρόνως, υπέρ ένδειξη τιμής και ευγνωμοσύνης για τις πολύτιμες υπηρεσίες που προσέφερες σ' αυτό της ενάρετης ψυχής σου. Ακολούθως με και την Πατρίδα, σου καταβέτει απέριττο στέφανο από λίγα λουλούδια και εύχεται όπως ο ύμνος του πανάγοθος Θεός σε τάξη σε σκηνές δικαίων, όπως σου αρμόζει.

Τελειώνοντας, εκ μέρους της Πολιτικής και Φυσικής Ηγεσίας της Ελληνικής Αστυνομίας, των παρευρισκόμενων στη νεκρώσημπτης Ακολούθιας Γενικού Περιφερειακού Αστυνομικού Διευθυντή Δυτικής Ελλάδος, ειλικρινή και καλό φίλο, τον αξιαγάπητο Υποστράτηγου κ. ΤΣΟΛΚΑ Φώτιου, Γενικού Περιφερειακού Αστυνομικού

Διευθυντή Πελοποννήσου Ταξίαρχου κ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ Αδαμάντιου, Αναπληρωτή Αστυνομίας το 1943 με το βαθμό του Διευθυντή της Διεύθυνσης Αστυνομίας Μαθητευόμενου Αστυφίλακα. Στη συνέχεια Αρκαδίας Αστυνομικού Διευθυντή κ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ Κανάνου και του προσωπικού της Διεύθυνσης Αστυνομίας Αρκαδίας, εκφράζω στην οικογένεια και τους οικείους σου τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Σου ευχόμαστε ήσυχο και γαλήνιο το μακρινό ταξίδι του ουρανού. Ας είναι ελαφρύ το χόμα που θα σε σκεπάσει.

Αιώνια σου η μνήμη.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Με το πέρασμα του χρόνου, ένα γεγονός γίνεται σε όλους μας κατανοητό. Ο πόνος της απώλειας, δε συνθίζεται. Παραμένει το ίδιο δυνατός, και αράσταχτος κάθε φορά που μας χτυπάει την πόρτα. Όμως γνωρίζουμε ακόμη, ότι η αξία ενός ανθρώπου, δεν χίνεται, αλλά παραμένει αναλλοιώτη στον χρόνο.

Και η θεία Παναγιώτα, ξεχώρισε, αφήνοντας ανεξήλιπτο σημάδι στη μικρή κοινωνία μας. Πάντα χαμογελαστή, φιλόξενη, φιλότιμη, ευγενική και γλυκιά στις κουβέντες της, αλλά και συγχρόνως αθόρυβη και ταπεινή. Ήταν περήφανη για την οικογένεια της, μα και για τον τόπο της.

Αφοσιωμένη σύζυγος, στοργική μητέρα, αγαπημένη γιαγιά, αδελφή και θεία. Την

συμπαράσταση και την αγάπη της, την μοίραζε απλόχερα.

Και αυτή η αγάπη, σου επιστρέφοταν πολλαπλάσια, φορτωμένη με λατρεία από την κόρη σου Μεταξούλα, τον γαμπρό σου Τάκη και τα εγγόνια σου Γιώργο και Παναγιώτα.

Και αυτή η αγάπη πλαισιάνη με την, σου αποδίδεται σήμερα από τους συμματιτριώτες σου, που έχουμε ένα μοναδικό τρόπο να δείχνουμε τον σεβασμό μας και την ζεστασιά μας, σους δικούς μας ανθρώπους.

Σε αισχαρετούμε, εκφράζοντας τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στην αγαπημένη σου οικογένεια και δίνοντας σου την υπόδεση ότι η μνήμη σου, θα είναι για πάντα χαραγμένη στις καρδιές μας.

Καλό σου ταξίδι.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ Κ. ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗ – ΠΑΛΟΥΚΟΥ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΠΑΝΝΗΜΑΡΑ

Η φυσιογνωμία του ανθρώπου δυναμικού του χωριού μας στέρεψε και αλλοιώθηκε με το θένατο χαρακτηριστικών μορφών, που συνέβη τον τελευταίο καρδι, σύμφωνα με τη φυσική νομοτέλεια, που ρυθμίζει τη ζωή των ανθρώπων.

Άνθρωποι ριζωμένοι σ' αυτόν τον τόπο, αμετακίνητοι, όπως τα δέντρα, συμπλήρωσαν

τον κύκλο της ζωής τους, σταθεροί στην εκτέλεση των υποχρεώσεων, που τους επέβαλαν οι οικληρές συνθήκες του τόπου και έφυγαν καταξιωμένοι στην συνειδηση των συνανθρώπων τους.

Σ' αυτήν την πλειάδα ανθρώπων ανήκε και η αειμνηστή Παναγιώτα.

Μέλος της πολυμελούς οικογενείας του ευσεβούς και καλοκάγαθου Βασιλείου Αναστασίου Παλούκου, ήταν το καμάρι ανάμεσα σε πέντε αδελφούς. Ευτυχής η αειμνηστή μάνα Ξανθή, που την εποχή εκείνη εκαμπάρων τους πέντε γιούς και τη μια της κόρη.

Παντρεύτηκε τον λεβεντιάνθρωπο Κώστο Η. Καρατασάκη, έζησαν ευτυχισμένα και απέκτησαν το στήριγμά τους, την κόρη τους Μεταξούλα, άξιο αιετούπαμα των γονέων. Είχε όμως, τον τελευταίο καρδι της δοκιμασίας της λόγω βαρύτητος που προκλήθηκε, από την σχεδόν αιωνόβια βιοτή της και τον φύλακα – άγγελο αδελφό της Θεόδωρο, ομηροπαρασήτη και βοηθό.

Και τώρα, έχουσα στο σκήνωμά της, ως τιμητικό πλαίσιο συγγενείς και φίλους, προπέμπεται στον θόστο του βίου σταθμού, με σεβασμό και αιωνία τη μνήμη της.

ΑΡΘΡΑ - ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

► Ο κ. Χρήστος Παντελή Καρατασάκης,

Ευχαριστούμε τους συγγενείς και φίλους για την παρουσία και την συμπαράσταση τους, στο τριετές μνημόσυνο στη μνήμη της συζύγου του **Κατίνας Χ. Καρατασάκη**, που έλαβε χώρα στις 19 Ιανουάριο τον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου των Weston Mass, με την περάσθετη γενιμότος στην αιδουσα της εκκλησίας, μετά την λεπτουργία.

► Τριαντάφυλλος Ιωάννος Χαραλαμπόπουλος

**(3/5/03-3/5/16), 13 ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ
ΕΦΥΓΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ**

Ήρθε πάλι η 3η Μαΐου που για έμενα αυτή τη μέρα είναι πολύ δύσκολη διότι έφυγες από κοντά μου. Όλες τις μέρες σε σκέψιμα πόδο μάλλον σήμερα, ήθελα πολύ να ήσουν εδώ να με έβλεπες που μεγαλώνω και να τα λέγαμε και να με συμβούλευες αλλά ξέρω ότι ο καλός θεωύλης σε ήθελε εκεί κοντά του. Ήμουν μικρός όταν έφυγες αλλά σε υμάριτα πολύ έντονα και δύστραγματα κάνειμε μαζί.

Όταν με ρεπάνη κάποιον στον δρόμο ποιος είμαι του λέω είμαι εγγονός του Τριαντάφυλλου που δούλεψε στο ΟΤΕ. Είμαι πολύ περήφανος που σε είχα παππού και πράλαβα έστω και λίγη να σε γνωρίσω. Μου λέπεις πολύ αλλά ξέρω ότι με βλέπεις και με προσέχεις από εκεί ψηλά.

Ο μικρός σου εγγονός **Τριαντάφυλλος Κυρηγόπουλος**,

► Επιστολή συμπατριώτη, ο οποίος ζήτησε να παραμείνει ανόνυμος.

μέρη του κόσμου (και της Ελλάδας φυσικά) και έχω γνωρίσει σπάνιες ομορφιές τοπίων και ανθρώπων, αλλά πάντα σαν κάτι μαγικό να ξεσπάει μέσα μου και νιώθω την ανάγκη να γυρίσω στον τόπο από τον οποίο κατάγομαι (την Νυμφασία), διότι μόνο σε αυτό το μέρος νιώθω την απέραντη ψυχική πρεμία και γαλήνη και αυτό είναι πάρα πολύ σπάνιο ένας ακατόρθωτος, όμως εμένα η τύχη ή ο Θεός μου το προσέφερεν.

Από που να αρχίσω και που να τελειώσω. Εχω πάρα πολλά να σας πω αλλά δεν θέλω να σας κουράκω... είναι οι απελείστες ομορφιές των τοπίων μας, είναι οι άνθρωποι με τους οπαίους μεγάλωσα από παιδί και με μερικούς από αυτούς συνεχίζω να πορεύομαι, είναι όλα ένα μέσο στην ψυχή μου!

Όπως σας είπα και στην αρχή διανύω ίσως την σημαντικότερη εποχή της ζωής μου διότι δεν ξέρω αν απόρι θα είμαι μαζί σας, για προσωπικούς λόγους, αλλά να ξέρετε ότι πάντα όπου κι αν είμαι θα έχω μέσα στην ψυχή μου αυτών τον μικρό επίγονο παράδεισο που πιστεύω και θέλω να πιστεύω στον έχετε και εσείς μαζί σας... την Νυμφασία!! Και με μεγάλη μου χαρά διαπιστώντας στα αυτό συμβαίνει και στα νέα παιδιά το μέλλον του τόπου μας αλλά και ολόκληρου του κόσμου!

Τελικά ίσως να έχει κάτι το μαγικό αυτό, το μικρό χωριούδενά! Και όπως είχα πει και στον πάτερ μου όταν ήμουν σχεδόν έφηβος, όταν με ρώτησε πόσο πολύ αγαπάω το χωριό η απάντηση μου ήταν και συνεχίζει να είναι: το σώμα μου μεταφέρεται από δώμα και από κεί, αλλά η ψυχή μου μένει πάντα εδώ!!!

ΝΥΜΦΑΣΙΑ: ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ

Θα ξεκινήσω από το τέλος. Διανύω μια από τις πιο σημαντικές εποχές της ζωής μου. Θα λείπει πως σας αφορά αυτό και θα έχετε απόλυτο δίκιο, όμως θα σας εξηγήσω αμέσως: είμαι (σαν κι εσάς) από τους λίγα που τυχερούς ανθρώπους στον κόσμο, κατάγομαι από την Νυμφασία!

Δεν είμαι τοπικιστής, έχω πάντα σε πολλά

**• Β' ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΙΛΙΑΣ ΤΟΥ
Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΡΙΑΝΤ.
ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑ**

Παρακάτω παρατίθεται το Β' μέρος (το Α'
μέρος δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο τεύχος

114 και κάλυψε τις ενόπτες ΓΕΝΝΗΣΙΣ και
ΓΑΜΟΣ της οικούλας του κ. Κωνσταντίνου
Τριαντ. Γιαννημάρα Φιλολόγου, στο
Δημοτικό σχολείο Νυμφαίος στις 16/8/2015,
με θέμα: «Προσιδώνες Ελληνικές δοξασίες;
ήθη, έθιμα και θεοπίστιμα, που απηχούν
μετωπούσιωμένα μέχρι σήμερα».

Β' ΜΕΡΟΣ

ΘΑΝΑΤΟΣ

Ο Θάνατος δεν συγκαταλέγεται στα μυστήρια
της Εκκλησίας μας, όπως το βάπτισμα και ο
γάφος, διότι είναι από μόνον του μυστήριο.
Όπως η ζωή έτσι και ο θάνατος δεν είναι
δυνατόν να ερμηνευτούν με τη λογική, γ' αυτό
το γεγονός του θανάτου συγκινεί βαθύτατα τον
ελληνικό λαό από αρχαιοπάτηκες εποχές.

Τον βιώνουμε το θάνατο, βρισκόμαστε κάθε
στιγμή μπροστά του, χωρίς να μπορούμε να
τον εκφράσουμε και να τον ορίσουμε¹ κάθε
οριομός του είναι αρνητικός, άλλεψη επήμειας
ζωής.

Πάντοτε οι Έλληνες επίστευαν στην αθανασία
της ψυχής, για δε την επίγεια ζωή έλεγαν ότι
είναι «παρεπιδημία», δηλαδή προσωρινή
διαμονή-κατοικία σε ζένον τάπων. Αυτό²,
διδάσκει και η Θρησκεία μας, όπως τονίζει
ο ιερός Χριστόστομος, ότι ο θάνατος είναι ένας
ύπνος, κατά τον οποίον μεταβαίνει η ψυχή του
ανθρώπου από την πρόσκαρπη ζωή στην αιωνία.
Όμως, στην συνείδηση του ελληνικού λαού
υπάρχει θεμελιωμένο αικόμητ ειδωλολατρικό
στοιχείο στους τύπους ενεργειών.

Όμως, μέσα σ' αυτούς τους τύπους, που
διασκέπονται και ταξιδεύουν αναλοικώτοι μέσα
σε χιλιάδες χρόνια μέχρι των ημερών μας, έχει
γίνει μετατοπιχείσατο του περιεχομένου τους
με πνεύμα θείας εμπνεύσεως, όπως εδίδαξε
και εβίωσε μέχρι σταυρικού θανάτου, ταφής
και αναστάσεως, ο θεμελιωτής της πίστεώς
μας Κύριος Ημών Ιησούς Χριστός.

Όπως μας πληροφορεί ο Πλούταρχος (1ος
μ.Χ. αιώνας), η διαδικασία της κηδείας
περιελάμβανε τέσσαρες (4) πράξεις:

Τον καλλωπισμό του νεκρού, την προθεση,
την εκφορά και την ταφή.

Ο Λουκιανός (2ος μ.Χ. αιώνας) μας
πληροφορεί στους νεκρικούς διαλόγους ότι,
όταν πέθανε κάποιος, αρού ύλειναν το σάμα
και τα μάτια του, έπλιναν το σώμα του και το
άλειφαν με αρωματισμένο λάδι κατάπιν έβαζαν
στέφανον στην κεφαλή του με άνθη της εποχής,
κατόπιν του φορόσαν τα πιο λαμπρά ρούχα,
που κατά τον Όμηρο ήραν λεικά τον έντυναν,
για να μη παρουσιαστή γυμνός στον Άδη. Το
κεφάλι του αφήνετο ακάλυπτο.

Αυτοί οι στολισμοί δεν γίνονταν από
μισθωτούς ξένους, αλλά από συγγενείς
γυναίκες, οι οποίες εφρύντιζαν γενικά τα
σχετικά με την κηδεία.

Μετά το στολισμό, όπως μας πληροφορεί ο
ρήτωρ Αυσίας (5ος π.Χ. αιώνας) στον κατά
Ερατοθένεις λόγο του, ο νεκρός είθετο σε
κλίνη, δηλαδή κρεβάτι, με προσκέφαλο, ώστε
τη κεφαλή του να είναι υψηλότερα από το άλλο
σώμα.

Μετά ακολουθούσε η πρόθεση ή έκθεση.

Έφερναν τον νεκρό με την κλίνη στην αιλή
του σπιτιού του, όπου παρέμενε επί τρεις

(3) ημέρες, μετά από ελαφρά ταρίχευση.
Αργότερα, με νόμο του Σόλωνος (6ος π.Χ.
αιώνας) η έκθεση αυτή γινόταν μέσα στο
σπίτι επί τρεις (3) ημέρες. Ο σκοπός αυτής της
τριημέρου εκθέσεως ήταν να διαπιστωθή ότι,
αφ' ενός μεν απέθανε πράγματι ο άνθρωπος
και αφετέρου ότι απέθανε από φυσικό και όχι
βίασί θάνατο.

Όταν η έκθεση γινόταν μέσα στο σπίτι, τότε
τα πόδια του νεκρού έδεγκαν προς την έξοδο
του σπιτιού.

Το φέρετρο ήταν σταλισμένο με κλαδιά
κληματαρίας (αρπέλου) και ελιάς, κάτεως δε
από το φέρετρο είχαν δοχεία με αρωματικά
υγρά. Ήξει από την πόρτα του Σπιτιού, όπου
βρισκόταν ο νεκρός, υπήρχε δοχείο με νερό
από πηγή, το λεγόμενο «αρδάνιο», για να
καθαρίζονται ως μολυσμένοι οι εξεργόμενοι
από τον νεκρικό θάλαμο.

Όσοι ήσαν γύρω από τον νεκρό έπρεπε να

φορούν απαραιτήτως μαύρα ρούχα.

Όπως μας πληροφορεί ο Πλούταρχος, όταν ο άρχων των Αθηναίων Περικλής (5ος π.Χ. αιώνας) έκανε αποδομησιό των πράξεων του, έλεγε «Κανένας Αθηναίος δεν εφόρεσε μαύρα για νεκρό του εξ απίας μου».

Στην τραγωδία «Ελένη» του Ευριπίδη (5ος π.Χ. αιώνας) ευρίσκουμε την προίδα να λέτι: «Έγώ δ' είς οίκους βάσα βοστρύχους τερώ, πέπλων τε λευκών μέλανας ανταλλάζομα».

Επίσης, στην τραγωδία «Ιφιγένεια εν Αυλίδι» του ίδιου βρίσκουμε την Ιφιγένεια να παραγγέλλει στη μητέρα της Κλυταιμήντρα τα εξής: «Μήτ' ουν τὸν σὸν πλόκαμον εκτέψω τριχός, μήτ' αμφὶ σώμα μέλανας αμπισχῆ καταπέλουσῷ».

Αφού τελείωναν τα σχετικά με τον οστολισμό, ενήστευαν κι ἄρχιζαν οι θρήνοι και τα μοιρολόγια. Οι ἀντρες τραβώνταν και μαδούσαν τα μαλλιά της κεφαλής τους, καθώς και οι γυναίκες ἔβαζαν γορέές κραυγές. Υπήρχαν και επαγγελματίες θρηνώδαι, που έλεγαν πολύ συγκινητικά μοιρολόγια, που είχαν ετοιμάσει για ανάλογες περιπτώσεις. Τέτοιες σκηνές θρήνου βρίσκουμε ζωγραφισμένες σε αγγεία, που έβαζαν στους τάφους και τα οποία απεκάλυψε η Αρχαιολογική σκαπάνη.

Μετά ακολουθούσε η **εκφορά**, δηλαδή η μεταφορά του νεκρού στον τάφο. Όπως προεβλεπε νόμος του Σόλωνος (6ος π.Χ. αιώνας) «εκφέρειν τὸν αποθανόντα πρὶν Ἡλιον εξέχειν», γινόταν νύχτα προτού ανατείλῃ ο Ήλιος, για να μη μιανθούν οι ακτίνες του Ήλιου.

Η μεταφορά γινόταν με την κλίνη (φέρετρο) φυσικά, την οποίαν εβάσταζαν μέλη της οικογένειας, όμως άλλοτε την εβάσταζαν πληρωμένοι επαγγελματίες νεκροφόροι και, αν η πορεία ήταν μακρινή, μεταφέροταν επίσην σε άμισα, που έσυραν βόδια. Κατά πάντα των νεκρών είναι παλαιό έθιμο και νόμος πατροπαράδοτας, που δεν επενδύουν οι άνθρωποι, αλλά είναι θείας (θεϊκής) εμπνεύσεως, αλλά' ως υπ' ανθρωπίνης κειμένων φύσεως, αλλά' ως υπ' ανθρωπίνης προστεταγμένων δυνάμεις, δηλαδή «το να γίνεται ταφή των νεκρών είναι παλαιό έθιμο και νόμος πατροπαράδοτας, που δεν επενδύουν οι άνθρωποι, αλλά είναι θείας (θεϊκής) εμπνεύσεως». Εθεωρείτο παρέβαση θείου νόμου να μείνη άταφος άνθρωπος. Αυτόν τον θείον νόμον ηθέλησε να τηρήσῃ η Αντιγόνη ρίποντας χόμα στο πεύμα του αδελφού της Πολυνείκη, παρά την απαγορευτική διαταγή του Κρέοντα.

ετόν γεγονούσαν, πλην όσαι εντός ανεψιαδών εἰσι, δηλαδή «Δεν επιτρέποταν σε γυναίκα να απολιθήσῃ με την κηδεία του αποθανόντος, αύτες να απολουθήσουν την εικοφορά, όταν ήταν κάτω των εξήντα (60) ετών, εκτός από τις γυναίκες που ήσαν στενοί συγγενείς».

Την πλένθη πομπή έκλειναν οι αυλητές, δηλαδή η μουσική (μπάντα, όπως λέμε σήμερα) η οποία, σύμφωνα με νόμο του Σάλωνος, ἐπρεπε να είναι δέκα (10) ατόμων.

Κατά δὲ την εικοφορά, σύμφωνα με νόμο της Αυλίδος, ἐπρεπε να επικρατήσῃ απόλυτη σημή. Σήμερα, στο Μέγα Ευολόγιο βρίσκουμε: Στην Εξόδιο φάλλεται το Άγιος ο Θεός ή το θρηνό και οδύρωμα, μετά φόβου και πάσης κατανύξεως.

Η δύσον το δυνατόν γρήγορη ταφή φαίνεται ότι ευχαριστούσε το νεκρό, όπως βλέπουμε στην Ιλιάδα του Ομήρου να λέτι η σκιά του Πατρόκλου στον Αχιλλέα: «Θάπτε με ότι τάρστα, πόλας Αΐδαο περήσω».

Ο ιστορικός Ξενοφών (5ος-4ος π.Χ. αιώνας) μας πληροφορεί: «Τῆς ψυχῆς εξελθούσης, τὸ σῶμα του οικειοτάτου ανθρώπου την ταχίστην εξενεγκάντες αφανίζοντες», δηλαδή όταν η ψυχή εξελθεῖ από το σώμα του ανθρώπου τους, οι συγγενεῖς πολὺ γρήγορα το κρύπτουν στον τάφο.

Ο ρήτωρ Ισοκράτης (5ος-4ος π.Χ. αιώνας) θεωρεί την ταφήν ως παλαιόν έθιμο και πάτριον νόμον «εἰς πάντες ἀνθρώποι κρύμμενοι διετελούσιν ουχ ως υπ' ανθρωπίνης κειμένων φύσεως, αλλά' ως υπ' ανθρωπίνης προστεταγμένων δυνάμεις», δηλαδή «το να γίνεται ταφή των νεκρών είναι παλαιό έθιμο και νόμος πατροπαράδοτας, που δεν επενδύουν οι άνθρωποι, αλλά είναι θείας (θεϊκής) εμπνεύσεως». Εθεωρείτο παρέβαση θείου νόμου να μείνη άταφος άνθρωπος. Αυτόν τον θείον νόμον ηθέλησε να τηρήσῃ η Αντιγόνη ρίποντας χόμα στο πεύμα του αδελφού της Πολυνείκη, παρά την απαγορευτική διαταγή του Κρέοντα.

Ο Οδυσσέας, στην 5η ραφιά της Οδύσσειας του Ομήρου, ενώ κινδυνεύει να μη εξείνα εισέναι εις τα του αποθανόντος μη ταφή στην Ζηρά, λέγοντας, σε μετάφραση: μηδ' ακολουθείν αποθανόντα, εντός εξήκοντα «Άλλοι μίανό μου ο δυστυχής, μακάρι πα

έπεφτα κι εγώ την ώρα που χιλιάδες τα χάλκινα κοντάρια τους, οι Τρώες μου πετούσαν. Μα Μνημείο τότε βα'χα και οι Αχαιοί τη δόξα μου παντού θα τη σκορπούσαν. Μα τώρα γράφει η μοίρα μου ν' αδικοθεαντίσω». Και το πρότο παλληκάρι του Οδυσσέα παρακαλεί αυτόν, με τα εξής σε μετάφραστη λόγια: «Σε ορκίζε, ότι θαυμάζεις, να υμητής κι εμένα και άδωφο πίσω και άκλαντο, μη φίγης και με αφήσης, μήτως με κάφουν οι θεοί κακό στοχείο για σένα (γίνος κακός βρυκόλακας), αλλά μήτη ματία χτίσε μου, κοντά στο αφρισμένο κύμα, για να θυμούνται οι στερνοί το δόλιο παλληκάρι. Κι αυτά, όταν κάμης, στήσε μου κι ένα κουπί στον τάφο».

Ο τραγικός Ευριπίδης (5ος π.Χ. αιώνας) γράφει στην τραγωδία «Φοίνισσες»: «τοις γαρ θυνούσι χρη τον οι τεθνήτωτα τιμᾶς διδούν χθόνιον εισεβείν θεύν», δηλαδή «αυτούς που βρίσκεται στη ζωή πρέπει να τιμά τους νεκρούς του, δείχνοντας (έτοι) την εισοδεία στο θέο του κάτω κόσμου».

Ο ρήτωρ Δημοσθένης (4ος π.Χ. αιώνας) αναφέρει ότι τα παιδιά που δεν ενδιωτέρονταν να κηδεύσουν τους γονείς τους και να τελέσουν τα νενομιούμενα (μνημόσυνα κ.τ.λ.) επιμωρούντο με δήμευση της περινούσας τους, και τα σχετικά με την κρεδεία έξοδα και τα νενομιούμενα ανελάμβιναν ο Δήμος. Αυτό γινόταν και όταν ακόμη τα παιδιά είχαν μεγάλο παράπονο από τους γονείς τους.

Ως προς αυτό, ο ρήτωρ Δημοσθένης γράφει στον δικανικό λόγο του κατά Αριστογείτονος: «αποθανόντα τον πατέρα ο ασεβής αύτος και πιαρός οικ θέφανεν, ουδέ τοις θάψασιν την ταφήν απέδικεν».

Στην «Κύρου Πατερία» του ιστορικού Ξενοφώντος (5ος-4ος π.Χ. αιώνας) βρίσκουμε το κείμενο, στο οποίον ο Μέγας Κύρος δίνει εντολή στα παιδιά για το πώς πρέπει να θάψουν το σώμα του: «Το σώμα μου παιδιά μου, όταν πεθάνω, να μη το βάλετε ούτε σε χριστό, ούτε σε άργυρο, ούτε σε τίποτε άλλο, αλλά να το θάψετε απ'ευθείας στη γη, γιατί τι άλλο γενομένων και τελευτηράντων, έθαψε εις τα καλύτερο υπάρχει από το να ενεσθῇ με τη Γη, η οποία όλα τα καλά και αγαθά γεννάει και τρέφει».

Τον νεκρό έβαζαν απ'ευθείας μέσα στο

σκάμμα ή μέσα σε σαρκοφάγο, δηλαδή φέρετρα. Μέσα στον τάφο έβαζαν και τα προσωπικά αντικείμενα του νεκρού, όπως όπλα, κοσμήματα, επαγγελματικά εργαλεία κ.α. Μετά αποκουμούσαν οι χοές, δηλαδή διώφορα ρευστά υλικά, που έρριχναν πάνω στο νεκρό, όπως λάδι, κροσί, νερό και σε πολλά μέρη επί πλέον γάλα και μέλι.

Στην τραγωδία «Πέρσαι» του Αισχύλου (βος-5ος π.Χ. αιώνας) βλέπουμε την μητέρα του Σέρδη Αιτούσα να παραγγέλλει τις χοές, που επιμένει να χρησιμοποιήσουν στον πατέρα του γιού της Ξέρδη: «Προσφέρει χοές που εξέλεγκαν τους νεκρούς, λευκό γάλα από σηγελάδα καθηκρή, μέλι από εκείνη που δουλεύει στα λουλούδια, νερό από παρθένη πηγή, οίνο που λαμπτυρίζει από παλιό αμπέλι, λάδι από έλια, που είναι πάντοτε με φύλλα φουντωμένη, Τέκνα της Γης της Πάμφορης».

Μετά την ταφή, οι άνθρωποι επέστρεψαν στην οικία όπου απέθανε ο ενταφιασθείς, την οποίαν εξέγνιζαν ράινοντες με μαλάσσιο νερό. Κατόπιν επομέναζαν το «εκρόδεπτο», δηλαδή τράπεζα όπου έτρεψαν, ενώ υπήρχαν μουσικά όργανα που εκτελούσαν διάφορα επαντεκτικά μιορολόγια, μαζί με επικηδείους λόγους. Τέτοια νεκρόδεπτα, δηλαδή τράπεζα επαναλαμβάνοντο πάνω στον τάφο την τρίτη ημέρα, δηλαδή στα τρίτα, την ενάτην στα έντατα και στην τριακοστή ημέρα. Έπιστης, στην επήσια επέτειο, δηλαδή στα χρόνια και αιώμη στην ημερομηνία γεννήσεως του νεκρού, που λεγόταν «Ένιαστικα». Επίστης, κάθε χρόνο γινόταν δημοσίεις νεκρώσιμος τελετή, τα λεγόμενα «Νεκύσια» για όλους τους απεθαμένοις, όπως τις σημερινές εορτές των ψυχών, δηλαδή τα Ψυχοσύβιτα.

Οι τάφοι εθεωρούντο ιδιωτικοί και ανήκαν στις οικογένειες των ενταφιαζομένων, απαγορευόταν η ταφή ξένου απόμουν με ποινή προστίμου επί τυμβαρυχία, όπως μαρτυρεῖ ο ρήτωρ Δημοσθένης στον προς Ευβουλίδη λόγον του: «Παιδῶν αυτέων τεσσάρων πατέρων μνήματα, αν όσοι περ'εισίν του γένους κοινωνούσιν».

Την αρχαιοτάτην εποχή ο γενάρχης της οικογένειας ενταφιαζόταν εντός της οικίας.

Όμως, από τον 6ο π.Χ. αιώνα άρχιζαν χρόνους της εποχής του μυθικού οικιστή να σχηματίζονται νεκροπόλεις, δηλαδή Κέκροπος, ο Έλληνες έκαναν χρήση μόνο της νεκροταφεία έξω από τις πόλεις, για να μη κατόρυζης, δηλαδή της ταφής και δεν έκαψαν τους νεκρούς. Όμως υπήρξαν περιπτώσεις, που εχρησιμοποιούντο και σι δύο τρόποι¹ και η καύση και η κατόρυξη. Η καύση γινόταν από πρακτική ανάγκη, όπως σε περιόδους μαχών, όπου ο χρόνος ήταν ανεπαρκής² γι' αυτό γινόταν καύση μεν, αλλά έβαζαν τη σποδή, δηλαδή τη σάχτη και τα εναπομείναντα σατά σε κιβώτια, για να γίνη σε εύθετο χρόνο η επιστημη κηδεία, όπως ήταν και με τους νεκρούς του πρώτου ήτους του Πελοποννησιακού πολέμου, όπου ο Περικλής εξεφώνησε τον Επιτάφιο, που αποτελεί το αριστούργημα της Παγκόσμιας Λογοτεχνίας.

Επειδή ξεδεύσσανε πολλά χρήματα για μεγαλοπρεπείς τάφους, ο Σόλλων (βος π.Χ., αιώνας) στη Σπάρτη επέτρεψε να ενταφιάζονται και μέσα στην πόλη, για να αποβάλλει τη δειοτιδημονία και το φόβο, ότι δήθεν παρουσιάζονται ως βρικάλακες οι νεκροί.

Επειδή ξεδεύσσανε πολλά χρήματα για μεγαλοπρεπείς τάφους, ο Σόλλων (βος π.Χ., αιώνας) στη Σπάρτη επέτρεψε να ενταφιάζονται και μέσα στην πόλη, για να αποβάλλει τη δειοτιδημονία και το φόβο, ότι δήθεν παρουσιάζονται ως βρικάλακες οι νεκροί.

Ο δε Δημήτριος Φαυληρεύς διέταξε να μη γίνεται τάφος υψηλότερος των τριών (3) πήχεων.

Ο Ευριπίδης στις «Τρωάδες» γράφει: «Μώρος δε θητών, όστις εκπλοθεὶ πόλεις, νισσός τε, τύμβους, θ'ιερά των κεκυρκότων».

Και μια πλήρωρορία, που έρχεται από την 7η ραιμαδία της Ομηρικής Ιλιάδας και αναφέρεται στα αριβόζοντα προς το πένθος βαθύχρωμα δέντρα, που φύτευαν γύρω από τον τάφο. Ο Αχιλλέας κηδεύεται με τιμές τον αντίπαλο του ήρωα Αετίωνα «.. σεβόσατο γαρ τόγε θυμῷ ... ηδ'επι σίγια ἔχεν» περί δε πτελέας εφύτευσαν νύμφαις.

Τέτοια ήσαν τα έθιμα κηδείας στην Ελλάδα από αρχαιοτάτης εποχής, μέχρις ότου υπεδουλώθη το 146 π.Χ. στους Ρωμαίους, οπότε με την επίδραση των Ρωμαϊκών εθμών, κηδείες και τάφοι έγιναν πολυτελέστεροι, συγκαλέστεροι και πολυδάπανοι.

Με την επικράτηση του Χριστιανισμού διατηρήθηκαν τύποι της κηδείας, αλλά άλλαξε το νόημα, οι δοξασίες και ο σκοπός, διότι όλες οι ενέργειες διαπνέονται από τα σωτηριακό πνεύμα της Θρησκείας μας, που αποβλέπει στη σωτηρία και την ανάπτωση των ψυχών των κεκοιμημένων σ'ένα άλλο τόπο, πνευματικά πλέον, όπου τα γήινα έχουν μείνει πίσω ανεπιστρεπτή.

Και λίγα λόγια για την καύση των νεκρών: Ο Ρωμαίος ρήτωρ και συγγραφεύς Κικέρων, στο έργο του «delegibus» περί νόμων, μας πληροφορεί ότι κατά τους πανάρχαιους

Η καύση ήταν πολυδάπανη και μάλιστα, όταν επρόκειτο για αξιωματούχο νεκρό, όπως μαρτυρεῖ ο Όμηρος στην 23η ραιμαδία της Ιλιάδας, όπου ο Αχιλλέας έκανε το πάθμα του φίλου του Παπρόκλου. Μαζί με αυτό έκαυσε πολλά πρόβατα, βόδια, άλογα, σκύλους και δώδεκα (12) στημαλώπους Τρώες. Επάνω δε στις φλόγες έρρεχναν ζλαμα και αρώματα. Τα αναφένειαν κάρβουνα στο τέλος έσβηναν με λάδι και κρεσί και τα έβαζαν σε χρυσό αργείο.

Με την επικράτηση του Χριστιανισμού τέθηκε τέρμα στην καύση των νεκρών ως ανεπιτρέπτη βλασφημία. Κατά τους νεώτερους χρόνους πρώτη καύση νεκρού έγινε στο Μιλάνο της Ιταλίας στις 22 Ιανουαρίου του 1876 και στη Γαλλία δύεις (10) χρόνια αργότερα, το 1886, μετά από γραπτή δήλωση απομικής επιθυμίας.

Στην περίοδο του Μεσοπολέμου διεδόθη εκδόσια στα κράτη, που δεν υπήρχε μέχρι τότε, όπως στην Η.Π.Α. και στην Ισπανία και αλλού.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ & ΕΥΘΥΜΑ

Νυμφαπλάτικες αναμνήσεις, από τον Νίκο Αρβανίτη

Έχει πάει ο λογοτελούμος της ΔΕΗ, λάθος στον γέρο. Κάνει επίσκεψη η παπαδιά και το λέαί στο γυρισμό στον παπά. Ο γερό Αρβανίτης

είναι φαρμάκι, του πήγε η ΔΕΗ 720 ευρώ !!!

Σύπολει ο Παπάς !!! Τώρα θα ειδείς. Είναι 9 το βράδυ τηλέφωνο ο Παπάς,

Καλησπέρα ο κ Αρβανίτης; Ναι !! Αλό ΔΕΗ κόφουνε το λαμπό τους!!!
Λαγκαδίκιον !!. Άστα γεια σου και σε ήθελα.

Τι θέλετε? Να ρε παδί στείλατε λογαριασμό αυτά να πληρώσετε!!! Το κατάλαβα λες να μη με γδύουσατε που να κάψω εγώ τόσο ρεύμα...

Γ' αυτό σας πήρα τόσο έχετε κάψει !! Κόφτε Μυρουδιά δεν πήρε. Η συγχωρεμένη η μάνα, το τούτο είναι φαρμάκι όχι λογαριασμός δεν του λέει ρε τέτοια ώρα δουκλεύουνε? και μίλαγε θέλω ρεύμα, έχω πετρογκάκι να μαγειρέψω μια βδομάδα στο τηλέφωνο? Εσύ τα ζέρεις !! Ηρεμήστε κύριε έχετε φυγεί. Έχω χρόνια ούλα αιντε πλέρωτα που πας να καλύψεις τα τώρα λες να χάλασε και να τρεφάσεις ο μπιλάς... το θέλω το φυγεί !! Κουζίνα...? Ναι δεν τη βάνω ποτέ !! Καριά φοράς άμας ξρχωντες τα παιδιά μη μου επεις!!! Εγώ ρετάνω, μπιστολάκι για να στεγνώνεις τα μαλλάτα εσύ η γυναίκα σου Απαπατα εγώ εδώ, δεν έχω και μαλλάτα εδώ που τα λέμε !! Σας ρετάνω γιατί καίει πολύ το μπιστολάκι!!! Ο Βασιλής βάζει όταν έρχεται ένα διάβολο με τις ώρες λες!!!! Ας μού 'ρθει και θα ειδεις τι θα γίνει δεν σηκώνω σεγώ τέτοια!!!

Μπάνιο! Τι μπάνιο χριστιανέ μου? Να ο θερμοσίφωνας τραβάει πολύ...Αυτό είναι, ο Φότης συνέχεια τωρα τον ακων απάνω είναι μέσο το μπάνιο!! Άκου το θερμοσίφωνα και το μπιστολάκι κόφτον, να μην δουλεύουν με ρεύμα!!! Να πάνε άλλου να βρούνε!!!

Σίδερο για ρούχα αυτό και σα δεν καίει? Ρε παδάκι μου πληρώνωντες του κόσμου τα λεφτά στο τηλέφωνο να μου τα επεις αλλά τι στο διάβολο ούλα φτεύνα καίνε...το σίδερο μια σταλάτ πράμα...

Το σίδερο μπάρμπα τσακίζει το καις απ' ότι καταλαβαίνω ... Άει στο καλό σου μη με κολαζεις που βένα για σιδερώμενα σκουτί πάνω μου !!! Έργονται στη γριά κάθε βδομάδα κάπι γυναίκες γιατί είναι χάρια και δεν ξέρω τη κάνουνε και τα γαλάνε!! βγάνω όντας εγώ λακασα σκακετώ μη είμαι στα πόδια τους!!! Τι μπορεί να γίνει ρε παλικάρι...είναι πολλά τα λεφτά!!

Πες στα παιδιά να βάλουν όλα απο πέντε δεκάρες!!

Αει πάσο τους λιγκρίδες!!ξεραλα αυτά μάνο παιρνουνε όταν έρχεται ο Νικόλαος καλύτερα να πέφτει κάρπια δεν αφήνει τίνοτα όχι να δώκουνε!!!! Ας μού 'ρθουνε και θα τα βρούνε κομμένα ούλα !!

Λοιπόν κόφτετο να αφήκουντε τη λάψη στη κουζίνα και στο καλύβι τα άλλα μαγαζίρι ας

Εντάξει σας ευχαριστώ για να μην κοπούν και το κατάλαβα!!! γεια!

Μυρουδιά δεν πήρε. Η συγχωρεμένη η μάνα, του λέει ρε τέτοια ώρα δουκλεύουνε? και μίλαγε μια βδομάδα στο τηλέφωνο? Εσύ τα ζέρεις ούλα αιντε πλέρωτα που πας να καλύψεις τα παιδιά σου !!που είνετα....να πληρώσουν... Από τη ΔΕΗ ο άνθρωπος μίλαγε δεν είναι λάθος ο λογαριασμός μούγγα φτωχηγμα!!! Μα ρε Χρήστο η το βράδια δε μπιστεύω μη μιλάς έχεις πάρει χαρτάρι τη με βρήκε... ή δε το καταλαβαίνεις...

Ευτυχώς πήγε ο Παπάς επίσκεψη και το μαρτύρησε αλλιώς...ζήτω που καήκαμε !!!!

«ΟΙ ΡΑΣΑΔΕΣ» ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΝΕΣΤΟΡΙΔΗ, ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ.

Ο αείμνηστος Δημήτρης Νεστορίδης εκτός από επιφανής νομικός, ήταν και ανθρωπός με μεγάλη αισθητή χιαζόμορ και με αγάπη προς τις παραδόσεις μας. Παρασκήνιο παρατίθεται ένα κείμενο του ίδιου, για τους Ρασαδές.

Οι Ρασαδές (ή τερζήδες) ήταν ράφτες, που γύριζαν στα χωριά και αγόραζαν, ράστινα (μαλλιά) από γίδα ή τράγο τα οποία κατόπιν επεξεργάζονταν για να ράψουν κάπες και σατσόματα. Τελέγαν λαιπάν το παρακάτω «έδρο» για την «εξαισφάλιση» της ποιότητας των μαλλιών:

Φτου (φτύνοντας στα 4 σημεία του ορίζοντα)
Φτου σε ξερκίδω σατανά 3 Σέββιστα χάση φεγγαριού με το νι, το ζι, το ρο, με την χοντροκοκαλίτες της χαϊδεμένης το μαλλί,
να το βάλεις χαμαλί να το 'χεις σ' όλη σου τη χωρ.

Με βδελοκόκκαλο, αιγάλιρχες μινόδινηρο, καβουράλειμα, σιναμική, αφρολούλακο, στυγολίβανο, σφαραγγιά μανόκλωνη, σκορδομονοκάλινο, μαντιαρόξυλο, σκανθαροκοπρόσβαλο, με εννιά αδελφών το αίμα, πέτρα της κολάσεως, με δυο μάτσα σκόρδο, τρεις πλέχτρες κρεμμιδιά.

Κόκκαλο τα μάτια σου, κόμπο τη νουρά

σου, ορθά τα πόδια σου, κάτε τα νύχια σου, από τη σειρά σου, σκοτά στα γένια σου, σκορδόξυντο στα μουστάκια σου, μαλακωσίες από σκυλικούραμπιέδες στο στόμα σου.

Να σε φρεταώσουμε εμείς και ο κυρ Νικολάεκς από τα πιονά χωρά, το ευγενέστερο και εξοχότερο πρόσωπο του κόσμου, το αντήλιαγο και αμάλλαγο να γένουνει ο χέστηρες εννιά νοματικοί ο Σαχερίας, ο Κουτρουμπή, ο Τατσιμπάκος, η Ροΐδωνιά, η Κολεαντρίνα, ο Σχίζομύτης, ο Σχίζοτρίγχης, ο Κοκκινοφέσσος, ο Ξερνοβόλας, ο Γάλανης ο μούλος, και ο κόσμος ούλος.

Ταύτα είντε ο καρράς, ο καρράς ο φουκαράς και τίναξε τα πέταλα προς ανατολάς.

ΠΩΣ ΠΡΟΗΛΘΑΝ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΦΡΑΣΕΙΣ...

Τινού κάλλησε τη ρετσινιά. Στην Πελαπόννησο “ρετσινιά” λέγεται το κομμάτι από δέρμα γίδας που αλείφεται με ρετσίνη δημηουργώντας ένα αυτοσχέδιο θεραπευτικό ταύρο που φυσικά δεν ξεκαλλούσε εύκολα όποις και οι προκαταλήψεις για άνθρωπο, που είχε καπηγορηθεί για κάπι.

Καβάλησε το καλάμι. Είναι μια έκφραση που ίσως προέρχεται από την αρχαία Ελλάδα. Την είπαν οι Σπαρτιάτες, για να πειράζουν τον Αγησιλαο. Και να η ιστορία: Ο Αγησιλαος αγαπούσε υπερβολικά τα παιδιά του. Λέγεται ότι, όταν αυτά ήταν μικρά, έπαιζε μαζί τους μέσα στο σπίτι, καβαλάντωντας, σαν σε άλογο, ένα καλάμι. Κάποια μέρα, όμως, τον είδε ένας φίλος του σε αυτή τη στάση. Ο Αγησιλαος τον παρακάλεσε να μην κάνει λόγο σε κανέναν, πριν γίνει κι αυτός πατέρας και νιώσει τι θα πει να πιάζει με τα παιδιά σου. Άλλα εκείνος δεν κράτησε το λόγο του και το είπε σε όλους, για να διαδοθεί στιγά-στιγά ο λόγος σε όλους και να φτάσει στις μέρες μας και να το λέμε, όταν θέλουμε να πούμε για κάποιον ότι πήρεν τα μιανάτι του αέρα. Βέβαια, στην πάροδο των

χρόνων άλλαξε η ερμηνεία του.

Μωρίζω τα νύχια μου... Από την αρχαία τελετουργική συνήθεια, κατά την οποία οι ιερείς των μαντείων βουτούσαν τα δάχτυλά τους σ' ένα υγρό με βάση το δαφνέλαιο, τις αναθυμιάσεις του οποίου εισέπενεαν καθώς απέφερναν κατόπιν κοντά στη μύτη τους και μ' αυτό τον τρόπο έπεφταν σ' ένα είδος καταληφίας κατά την οποία προφάντευαν τα μελλούμενα.

Τον έπιασαν στα πράσα. Ο Θεόδωρος Καρράς, ήταν αρχιγός συμμορίας των Αθηνών που έκλεψε σπίτια και καταστήματα. Όταν ένα βράδυ πήγαν να κλέψουν έναν παπά που φήμες έλεγαν στις είναι πάμπλουτος, ο παπάς του αντιλήφθηκε, τον έπιασε και τον παρέδωσε στην αιστυνομία, η οποία στη συνέχεια εξόρθιωσε και όλη τη συμμορία του. Το σπίτι του παπά ήταν περιτριγυρισμένο από κάριο γεράτι πράσα και εκεί ακριβώς τον έπιασαν.

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Ένας νεαρός λέει ενθουσιασμένος στη μαμά του ότι είναι ερωτευμένος και θέλει να παντρευτεί.

-Θα σου τη φέρω να τη γνωρίστες, αλλά λέω, έτσι για πλάκα, να σου φέρω τρεις ωραίες γυναίκες και να προσποθήσεις να καταλάβεις ποικιλίας είναι αυτή που θέλω για γυναίκα μου.

Όπερ και εγένετο. Την επομένη πηγάδινε στο σπίτι της μαμάς του τρεις ωραίες γυναίκες και τις βάζει να καθίσουν σε ένα καναπέ και να κουβεντάσσουν για λίγο με τη μαμά του. Μετά ξεφονταρίζει τη μαμά του και ρωτά:

- Αυτούν, ποιά λές στη θέλω να παντρευτώ;
- Αυτήν στα δεξιά, λέει η μαμά
- Απίστευτο, και πως την κατάλαβες ρε μάνα?
- Και η γνήσια Ελληνίδα μάνα,
- Πολύ απλά, δεν μου άρεσε καθόλου!!!!!!

ΧΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ

ΧΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ (€)

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	50
ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20
ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΝΙΚΟΣ	25
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20
ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ	30
ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ	20
ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑ ΕΛΛΗ	30
ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑ ΜΑΡΘΑ	20
ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ	20
ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ	20
ΓΟΥΝΕΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20
ΔΑΝΕΣΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ	20
ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	20
ΖΑΧΑΡΟΔΗΜΟΥ ΒΟΥΛΑ-ΘΑΝΑΣΗΣ	50
ΖΕΡΒΑ ΑΙΓΑΛΙΚΗ	20
ΖΩΓΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	30
ΗΑΙΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	20
ΗΑΙΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΟΙΚ.)	20
ΘΛΙΒΕΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	50
ΝΙΚΟΣ & ΣΤΑΜΑΤΑ ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ (ΓΕΝΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗ)	100
ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗ ΜΕΤΑΞΟΥΛΑ	30
ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	10
ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗΣ ΜΑΡΙΟΣ - ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ	20
ΧΡΗΣΤΟΣ Π. ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗΣ (CHRIS KARYS)	3.500 USD
ΚΑΡΡΑ ΑΙΓΑΛΙΚΗ	20
ΚΑΡΡΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ	20
ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ	20
ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	20
ΚΕΝΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	30
ΚΕΦΑΛΑ ΜΑΡΙΑ	20
ΚΕΦΑΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20
ΚΕΦΑΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ.	20
ΚΕΦΑΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ	10
ΚΕΦΑΛΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	20
ΚΟΥΝΤΑΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	10
ΚΟΥΝΤΑΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20
ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑ - ΚΟΥΣΟΥΛΑ ΔΩΡΑ	30
ΚΩΣΤΑΡΕΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	50
ΚΩΣΤΑΡΕΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ	30
ΛΑΛΙΩΤΗ ΙΩΑΝΝΑ	20
ΛΑΛΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	20
ΛΑΤΑΝΗΣ ΗΛΙΑΣ	20
ΛΑΤΑΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	20

ΧΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ

ΛΑΤΑΝΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ (ΟΙΚ.)	50
ΛΙΤΣΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	20
ΔΥΜΠΕΡΟΠΟΥΔΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	30
ΜΙΧΑΛΙΤΣΗΣ ΗΛΙΑΣ & ΓΙΑΝΝΑ ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑ	20
ΜΠΑΝΤΟΥΔΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	100
ΜΠΕΝΤΕΒΗ ΛΙΓΣΑ	30
ΜΠΟΥΡΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	20
ΝΤΑΦΟΥΛΗΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜ.	20
ΝΤΟΣΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	20
ΠΑΛΟΥΚΟΣ ΤΡ. ΙΩΑΝΝΗΣ	20
ΠΑΛΟΥΚΟΣ ΤΡ. ΣΤΑΥΡΟΣ	50
ΠΑΛΟΥΚΟΥ ΘΕΩΝΗ	20
ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ΒΑΣΙΛΗΣ	20
ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20
ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	50
ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ	50
ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ	50
ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ	20
ΠΑΠΑΔΑΚΗ-ΚΑΡΑΣΟΥΛΟΥ ΑΣΠΑΣΙΑ	30
ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	30
ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ ΝΙΚΟΣ - ΚΟΥΝΤΑΝΗ ΦΙΛΙΩ	30
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ & ΆΝΝΑ	40
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (ΠΑΠΑ ΧΡΗΣΤΟΣ)	50
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΗ	10
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΗ	15
ΠΛΕΣΣΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	20
ΠΟΤΑΓΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	20
ΡΕΚΛΕΙΤΗ ΜΑΡΩ (ΓΕΝΟΥΣ ΚΩΣΤΑΡΕΛΛΟΥ)	20
ΣΚΡΟΥΦΟΥΤΑ ΣΩΦΙΑ	25
ΣΚΡΟΥΦΟΥΤΑ ΦΩΦΩ - ΣΠΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	30
ΣΚΡΟΥΦΟΥΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20
ΣΚΡΟΥΦΟΥΤΑΣ ΜΙΛΑΜΠΗΣ	30
ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	20
ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΘΗΣ & ΣΚΡΟΥΦΟΥΤΑ ΕΛΕΝΗ	30
ΣΦΗΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20
ΤΟΥΡΑΗΣ ΦΩΤΗΣ & ΠΑΛΟΥΚΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	20
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΙΣΤΟΣ	20
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ Χ. ΓΙΩΡΓΟΣ	25
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ Χ. ΚΩΝ/ΝΟΣ	25
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ Χ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	25
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	25
ΧΑΡΑΤΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	30
ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ	50
ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ΣΥΜΕΩΝ	50

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ

100

ΧΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΡΡΑ	
ΚΑΡΡΑ ΑΘΗΝΑ	20
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΥΝΤΑΝΗ	
ΚΟΥΝΤΑΝΗ ΔΕΜΟΝΙΑ	30
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ	
ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	20
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΤΗΣ ΤΡΥΦΩΝΑ & ΚΩΝ/ΝΑΣ ΚΟΥΝΤΑΝΗ	
ΚΟΥΝΤΑΝΗ-ΒΑΧΑΒΙΟΛΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑ	50
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΡΥΦΩΝΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ	
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	50
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ	100
ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑΣ ΤΡΙΑΝΤ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	30
ΚΥΝΗΓΟΠΟΥΛΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ (ΕΙΓΟΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤ. Ι. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ)	10
ΚΩΣΤΑΡΕΛΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ	50
ΑΝΤΩΝΗΣ & ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ	30
ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	5
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΡΥΦΩΝΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ-ΝΙΚΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ	
ΚΟΥΝΤΑΝΗ-ΒΑΧΑΒΙΟΛΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑ	50
ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ	30
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ ΝΤΟΣΚΑ	
ΘΕΟΛΩΡΟΣ & ΤΑΣΙΑ ΝΤΟΣΚΑ	50
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΧΡ. ΝΤΟΣΚΑΣ	50
ΜΑΡΙΑ & ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΝΑΡΗΣ	50
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΝΤΟΣΚΑΣ	100
ΓΙΩΡΓΟΣ & ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΑ ΧΑΡΑΤΣΗ	20
ΙΩΑΝΝΗΣ & ΑΝΘΟΥΛΑ ΡΕΜΠΙΕΣΤΕΚΟΥ	30
ΔΗΜΗΤΡΑ & ΝΙΚΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ	20
ΑΓΓΕΛΗΣ Γ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ	25
ΕΛΕΝΗ ΤΡΥΦ. ΚΟΥΝΤΑΝΗ	20
ΑΝΤΩΝΗΣ & ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ	30
ΜΕΤΑΞΟΥΛΑ ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗ – ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ	30
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΑΡΙΟΥ ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗ	50
ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΟΝΤΟΥ	50
ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	5
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ	
ΑΓΓΕΛΗΣ Γ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ	25
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΤΗΣ	
ΠΗΝΕΛΟΠΗ Γ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ	40

**ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΣΟΥΚΑΛΑ ΣΥΖΥΓΟΥ ΧΡΙΣΤΙΤΣΑΣ
ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗ**

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΟΝΤΟΥ	50
ΜΕΤΑΞΟΥΛΑ ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗ - ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ	30

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΚΑΛΥΨΩΣ ΣΠΗΛΙΩΤΗ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ	50
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΤΑΝΗΣ	10
ΗΛΙΑΣ ΛΑΤΑΝΗΣ	10
ΙΩΑΝΝΗΣ & ΑΝΘΟΥΛΑ ΡΕΜΠΕΣΤΕΚΟΥ	25
ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	5

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΣΠΗΛΙΩΤΗ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ	50
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΤΑΝΗΣ	10
ΗΛΙΑΣ ΛΑΤΑΝΗΣ	10
ΙΩΑΝΝΗΣ & ΑΝΘΟΥΛΑ ΡΕΜΠΕΣΤΕΚΟΥ	25
ΑΝΤΩΝΗΣ & ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ	20
ΜΕΤΑΞΟΥΛΑ ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗ - ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ	40
ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	5

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΣΤΑΜΑΤΑΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΓΓΕΛΗΣ Γ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ	25
ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	5

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑ

ΑΝΘΟΥΛΑ ΘΕΟΔ. ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑ	50
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΘΕΟΔ. ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑΣ	50
ΑΓΓΕΛΗΣ Γ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤΟΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΜΟΥ ΑΡΧΗΓΟ	25
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤ. ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑΣ	30
ΑΝΤΩΝΗΣ & ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ	40
ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	5

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗ (ΓΕΝΟΣ ΠΑΛΟΥΚΟΥ)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ & ΜΕΤΑΞΟΥΛΑ ΜΑΤΖΑΒΡΑ	100
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ Ν. ΚΕΦΑΛΑΣ	20
ΜΕΤΑΞΟΥΛΑ ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗ - ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ	50
ΝΙΚΟΣ & ΣΤΑΜΑΤΑ ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ (ΓΕΝΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗ)	50
ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑ (ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ)	20
ΤΟΥΛΑ ΜΠΟΥΖΙΟΥ (ΓΕΝΟΣ ΝΤΟΣΚΑ)	20
ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	5

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΑΤΩΝ ΑΠΕΒΙΩΣΑΝΤΩΝ ΝΥΜΦΑΣΙΩΝ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΚΩΣΤΑΡΕΛΟΣ	50
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ	50

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Στηρίζουμε τους συμπατριώτες

Το ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ σιφωνάτων & επιπλών GRECOSTROM , Ξανθής Παλούκου και Μιχάλη Μπασιών, προσφέρει έκπτωση 30% για κάθε αγορά σε όλους τους συμπατριώτες.

Γραφιστική επιμέλεια: **Εύα Κουβαράκη**

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΝΥΜΦΑΣΙΑΣ 47

